

منتدی اقرا الشفاني

شعاعی تاوو ساوي له باغي یاسه مین دا
فتای پر به قاپو ددې له پي کښن دا
سه د آفتي له دین دا شیرین ته شي دهر یسي
مه کن مني (و فای) که څو و دل بلاوه
به داو و دل دلي خوی به داوی زوای داوه
سهریکه مستی نازی دلیکه بوي نه داوه
دل حق به دهسته فتوای سهری دراوه
که هم غزاله چاوه شیرین ته شي دهر یسي

هر که دی زولفی به رو دا حسنی پر تاي شکا
نازي سنبل حرمتی گول بهرگي سیرایي شکا
ما می شو آرام به خنده هات نقابی کرده وه
آسمان نظمي ثریا شوقی مهتابی شکا
کار گامی خاکی سهروستانی پردوه سینه نهر
نرخي قاقوم قه دری خهز بازاری سنجابی شکا
دوړي ظوړي کولمی دا فرعونې خطا چاري نه هات
مهي درېضا سه دکهرت موسا بهی تاي شکا
تافي به بو مستی بروات و ابو به قبله ی خاص و عام
کعبه گهر بو خوی بزاني پشتی محرابی شکا
کس نه به لهو نکته حالیم کا (وفای) دلبرم
خوی دهمی هینا نه من که زخم دلي بابی شکا

له و ښاره خهده نگو صنيچم له جگړه دا
شوځيځه غمی آوینه دای به قهر دا

خه ما یوه وه کوو گول به سرو بهرگی به هاري
خوي گول دمی گول چه بکني گولناری له بهر دا

بو ذوقی تکلم که دمی هاندۀ تبسم
خه ندی له دمی خونچه و طمعي له شه کهر دا

شهربانه له سر ملکي دلم غمزه و نازي
بویه که به جوت دین وه کوو نه شتر به جگړه دا

که نجینه ته له سمی هیه به وچاوه له سر هیچ
وجهی چه آشفته یی زولفت له که مهر دا

تیرت که قراري جگړه رم بوو وه دلم کهوت
تا روژي حشر داغی خهده نکت له جگړه دا

نالیکه هه موو وقفه له شوقی سهر یی کولمت
عمریکه هه موو صرفه له نالینی سحر دا

ههر لحظه وه فایي وه کوو بولبول که ده نالی
که سی منی نه کا عشقی گول نه دای له سهر دا

گردش چاوت قراری عاشقی مسکین دهبا
صاحري چاوبه سته آري دل ده کبشي دین دهبا

قبله که م له و زاری هه وړه که خونچه بوځي به بی که نی
دا ښین خهده له گول دي آبروی بهرین دهبا

گه ريښني وهك هلال نه بروی گولم فدرهادی چین
روحی شیرینی له قورنایي به صد نالین دها

من کوتم کرنی حبش کمبهي جسات نهوده لی
کاروانی مسکه بو^۶ کمبه گول و نه سرین دها

نشتهري چاوی حبیبم وا به سینهدا ده چی
مرهمي ناری طبیبم بو^۸ ذلی مسکین دها

من ودها مهستی گول نه نهدامم که نازانم ابد
هو^۷شی من دوکمه ي نه لا یاساعدي سیمین دها

بیچ و تاوی زولفی خاوي رمزو غزه ی سحری چاوي
نهوله لای روح ده کبشی نهوله لای دین دها

گهر (وه فایي) له ودهره دیتو وده چی منعی مه کن
سورمه بی خاکی دهرت بو^۹ چاوی پر نه سرین دها

چاوه کت هر دم نیشانه ی سهمي موژگانم ده کا
بووم به نید چیری فـهـره نگي تیره بارانم ده کا

یاری من هه رگیز له قـتـلی عاشقی به روا نیده
راز داری شهـهـ بو^۷یه حز له سووتانم ده کا

عاشقی زارم له سهـر هیچ نه ونیگاره دهمکوژی
طفـلی نادانم له سهـر ماچی له گریانم ده کا

روو له نه برو^۸ی تو^۸م ده کا چاوت به موژگانم که چپی
قبـله ی نیشان مهـده کافر موسلمانم ده کا

فکری زولفت علتہ وصفي دہمت ناکہم مہمن

فکندہ زانی کارمہ سہودا بہریشانم دہکا

من دہ لہم یاقوت و ریحان خطی کامیان خوشترہ

نہو بہ عیاری اشارہی امہلی خہ ندانم دہکا

صوفي اینہی گرتوم ترکی حبیبہم پی دہکا

دہک بہ لغنت پی کہ منی آوی حیوانم دہکا

کبہ کوچہی آستانہ قبلہ مہبروپی دولہرہ

وہک (وہ ظاہی) ہر کہسی دی میلی جانانم دہکا

غمرزدہی زولفم بہ غمرزدہی چاوی حیرانم دہکا

بہ ستہی داوم فہرہ نگہی تبیرہ بارانم دہکا

دائما آوینہ دینی کفرہ نہک روحیہ کی پی

حقہ یقینی بہو چاوہ کالانہ کہ تالانم دہکا

آولہ چاوانم لہ بہر زولف و عذاری دیستہ خوار

دووکہ لی نہو مجرہ ہر دہم لہ گریبانم دہکا

قامتہی تو^ نہو ظہورہ طلعتی تو^ نوری طور

دہم بہ دہم بہوتہرزہ چاوت مہست و حیرانم دہکا

ہیم دہ لی بگری (وہ ظاہی) گہر مہسیری ایوی

ہینی سرداریم دہوی چہ زخی مہرجانم دہکا

تاي سهری کړلمت برو که وا زولافي به بادا
يا روژني وصالت شهوي هجراني وولا دا

خالی دهنه يا مکه سی حوقه بي شه که ر
ياخو^۱ حبشي زاده له نيو آوي بهقا دا
خويندين جگړن طالبي نمو زاره ده عالم

نمو جهوهره بهو هيجه بهدو عالمی نادا
هر تاره که وا مسکني باری دل و روحه

سده روحی به بادا که به داو بهوجهی بادا
بازاري شکا وهك دلی زارم گول ونافه
تانا سهری زولافي که به سهر عارضی دادا

حیرت زده بي زکس و نه بروته وه طایي
کافر نیسه وا مه سینه له محرا بي وفادا

کا کولې به دم باوه که بادا به بهدندا

بازاري شکا ناه به سهر چین و خو^۲ تن دا

نورکانه گولم بهر چمی که وتوته عذاری

وهك سنبلي آشفته به سهر بهرگی سمه نددا

ناه وړي به هاری نه بزوت خونچه نه بشکوت

بو^۳ په که ده کا خنده به سهر گریه بي منددا

کو^۴ یا وه کوو من به و قده سهودایی به زولفت

سهر که شه^۵ به وا تا بهري بي چین به شکندا

سهرمه ستم و سهر به ستم و برباك له دوو عالم

صافي به كرم دويى كه جاميكي به من دا

ماچيـ كي دومت خوښي اسيري سهر يي زولفه

سا ټهو دمه واپينه كه من خو^م له دهـ مندا

زولفو روخوليو عارضو خط ذابكه به خشن

ولك زوهره له شهو مه له قرح كړل له چهـ مندا

كې بستې ذريـ كه دوو سهـ د برقي لآلي

ټهو خنده مه كهر معجزه يـ دى به دهـ مندا

بو^ر وزي نثاري قدمت ټهـ شي (وفاق يي)

مرواربه په روه رده له نيوـ كاني يمن دا

مشاطه كه شانه يي له سهر و زولفي سهـ مندا

آشفته گي حالي وفاق يي له قـ له مندا

قوربان وهره سهر يـ كي دل و عالمي دل كه

هر ذوقه له دل شوقه له سهر آهـ له دهـ مندا

آوينه يي دل وا له جلا دا به نجلي

ديوانه يي رووت كې له هـ واي شوكتي جهـ مندا

بو^ر خاتري خهـ نديكي به رهندي گوني باران

عاشق ټهوـ تا هر كوني گرياني له دهـ مندا

خهـ نده يي گوني زارت كه نه بو باغي مه ستم

بو^ر چي دلي من دهـ ستي له گونزاري ارم دا

آخره گي خاكي ددري تو^۷ بووم به جـودايي

سرهت نه بوو تديغت له سهري صيدي حرم دا

روحم به نډاري قدمت بو^۸ جي دهره نجی

روحم که به من نالي کوا دل چپه دهمدا

وا عاشتي زار و گمهری تو^۹ به (وه فاني)

لهو نيه وه وجوديه که له به يني دو عدم دا

بيا نه ي جاني من ساقی فدایي - اغرت بادا

نهمان سونام نه من جای له بو^{۱۰} نه ي دووريم لادا

هوا خود نافه ميرزد صبا مشكي ختن بيزد

مه گور ديسان به دم بادا حبیبم به رچه يي بادا

گدايي به زمی شاهان ماده

له بهر وه ي آره قی کونمي له بائي مه ي به من نادا

به ريشان

منتبلی تا تا به به بار يکي سه مه نه بادا

ده لي شه گور له غنبردا له که دل آره ق له مينادا

به چشم اشکبارم عکس روی و موی جاتان بين

شاورو^{۱۱} رو^{۱۲} زوشه وه ردوو له نيسو عقدي زيادا

به های بو^{۱۳} نه ي نا کرده جان باشد به چشم لما

دهمت وایينه چاوم قهت بو^{۱۴} به گمهره به له ده ریا دا

نفسان و گریه دل از غم روی تو در زلفت
ده لی یو^۷ کول ده نالینی به شه و بولبول له ده ریادا

(وه فای) نامم گریان و سوزان در پی جانان
نمنام هدر له یاره گهر به آو و آورم دا دا

لیوه کئی آلت ده لبن آور له عاشق بهر ده دا
ذره یه ک نوره به لی آور له انسان بهر ده دا

من له سربئی حکمنو چاوت عجب ماوم عجب
نهو نه خو^۷ شه خوینی قلبی من به موزگان بهر ده دا

نه زده های زلفت ته له سبیکه له سبهری بابلی
آوری جادوو له میهر و ماهی تابان بهر ده دا

هیندوبی خالت ده نیو باخی جالت کهوتوه
باغ-هوان مالی رمی بو^۷ چی کولستان بهر ده دا

لیوبی یاقوتت نه گهر قونی رهوانی عاشقه
بیم بلی وجهی چیه آور له انسان بهر ده دا

زاری تو^۸ کولزاره خو^۷ بو^۷ چ آوی حیوانی هیه
سهر وی تو^۷ آزده بو^۸ چ نارنج و رمان بهر ده دا

لیوبی آل و جاوی کالت بو^۷ ته فتنه ی دین و دل
حقیه تی بالله (وه فای) دهست له ایمان بهر ده دا

به خو^۷ رابی نیه سووتاوی روتنه عاشقی شه یدا
 له رووتی دیوه جلوه ی آتشی سیناله سینهی دا
 - کوتم عقی نریا ماهی من تونگی شکر نه ی بو
 که چي بو^۷ راستی اعجازی خو^۷ ی یارم له خنده ی دا
 عصای فتحی موسا کول بو یی معجز شکا نه ی کرد
 که فرعون ی خطی هاو احاطه یی ده وری کو^۷ له ی دا
 درو^۷ ت فرمو و خطم یی نایه لم که راست نه کی ساده ی
 فره نگی قومو ده جال نه ی مسیحاده وریی کعبه ی دا
 له سینمه دا چ شیرین دل ده نالینی به محزون ی
 وهره له وشویه گوی بگرن له شینی شیوه یی نه یدا
 مه کن منمی (وه فای) چونکه سرکه ردانی جانانه
 له سر دینه یی که شیخی خانه قا به ردی له نو^۷ به ی دا

سهری کولمت له نیو زولفی سیادا
 اشاریکه له نوری شه وچرا دا
 - جودی برده نه برو^۷ روو له سهر روو
 شهوی دبینی که نو^۷ زولفت به با دا
 نمن چاوم له رو^۷ دا پر له خون بو
 که آوینه یی جالی خو^۷ ی جلا دا

عمری شیرینیم به بادا

• نهری هوشم به چاوی سورمه سادا
له بهر تاقی پروت بمرم چنایی
که من شام له بن بالی هومادا
مرادی روحه بوینه (وه طای)
به دل ماچی له خونچهی ایوی نادا

— نه وروز —

نسیمی بایی نه وروزی شیمی عبری هینا
بریدی عاشقان دیسان په یامی دوله ری هینا
نویدنه ی عاشقانی دلفیکار یار هاته سرخه نده
سه لا نه ی بولبولان دیسان دره ختی گول بهری هینا
مه گهر پری که وته زولف وروی حبیبم بایی نه وروزی
حیانیکی به دونیا داوه بو گول عنبری هینا
به فتحی دل ده لی یار زواف و سینه و روی وه دهر ناوه
له نه سربن و گول و سنبیل به هار هات شه کدری هینا
ده نی چاوی منه هه وری به هاری ده مبه دم ده گری
ده نی آهی منه برقی دره خشان آوری هینا
هه و چوو پر به دامانی دهر و ده شتانی گولی کیشا
صبا هات پر به جیبی کوهساران عنبری هینا

له ښو به زمي وه نه وشه وجو^۶ وکه ناران لاله په بډا بو
به تاریکي خضر بو^۷ چه شمه شاي نه سکندري هينا

که اسلامي به هار فتواي چه ادي کافري ده بډا
سنة و به ريزه کول بن گورز و سووسن خه نجهري هينا
نثار افشان به پا اندازي سلطاني به هار هان
سمن ديبا شه تايق اه تاس و کول بجري هينا
له شادي داره کول مسند نشين بو هاته پشکوون
چه من ته ختي زوسره د گول له ياقوت نه فسهري هينا
له بازمي نيرکس و نه سيريبن به ده فمي چادر . . .

له مه بخانه ي چه من به زم و طرييان گرت مه ي نو^۸ شان
شه قايق با . . . . .

له ده لکي سازو چه هچي بولبولان سوتا همو دونيا
صدای نارزن آوازي خو^۹ شخوان آوري هينا
حکاياتي غريبه ي پي به بولبول جمله خو^{۱۰} کردی
ده لي چاپاري ايران رو^{۱۱} زنامه ي اخ تري هينا
به شوقي روي لاله و گول له باخان وا چه راخانه
ده لي باخ جننه نه سال به ري خو^{۱۲} و به ري هينا ه

له گوشه ندا رياحين مه شو شادابو هوا خوانن
ده لي رضانه بو اهلي به هه شتي کدو ثري هينا

شکوفه رگول به عینوه خنده آرای درویندا
 بهار بو خسته گانی خواهی چ شیر و شه کری هینا
 به زرد و سوورده خه مایوه بودامای بولبل هات
 وهرق معجر نهرز گواکونه شه منم زیوه ری هینا
 هه مو کهس چاورونی ایک ده کن وهك سورمه یان دپی
 مه گهر بانی صبا خاکی گوزاری دوله هری هینا
 چ دوله بهر آفتابای ماه رویان و شه کدر لیبوان
 که خه ندیکی له صحرا گول له دریا که وهه ری هینا
 به بی شاباشی سهر به قسه ی وفای گول چراغ نابی
 که بولبل هه زمانی هه نده به روا نهش سهری هینا

الأمان سهر تا قدم سوتام و جانانم نه هات
 چاو له سوورمه ی خاکی ری بووم راحتی جانم نه هات
 خال و خط گولزار رهنگی شوخ و بی باکم نه دی
 زواف هندو روو فرهنگی شاهي خوبانم نه هات
 نه ی عجب گریام وه کوو هه وری بههارانوو که چی
 پید که نیی ؟ و گولهی کا کول بهریش انم نه هات
 چاوی خوینین شیتی بهروین بولبولی مه ری گولم
 مات حیرانم له مهرچی ماهی تابانم نه هات

حلقه يي زناري زولفي بوبه محرابي دوعام
توركي كافرکيش و ياري نامسلانم نه هات

تشنه لب ديوانه بوم سرگشته ي ظلماني غم
دلبري بالا بلند و آوي حيرانم نه هات

کعبه يي روحم حبي من عجب پهيدا نه بوو
قبله کي دينم طبعي دردي بهنرانم نه هات

نه ي صفت نالينمه بولبول طريقت شينمه
شاي شه کړ ليواني کول نه گريجه له روزانم نه هات

بوبه خون خونه چي دلم نه مدي هواي خنده ي کولم
سوت دهر و زورم صدا ي برقي به هارانم نه هات

چند به چند گريام هواي عشقم له سهر خالي نه بوو
غري طوفان بوم که چي تسکيني سوتانم نه هات

و هک و د فاني تابه کي به گريم بنالينم به ليم
المان سهر تا قدم سوتانم و جانانم نه هات

بولي جانان

سافي کجا نادر دهد جاي شراب

برک گول

يا بهريشان گهسته بهر روي تو زولني پرزتاب

دابزان روژو شو هدر دوو له لایان دینه دهر
 زولف وروني خود عیان کن برفکن بند نقاب
 ذوقی خنده و شوقی جلوئی تو به حیرانم دهکا
 شهید و شکر بین که ریزد از تکلم آفتاب
 ماچی لیوت نهوده مهی خوشه که بینه پی که نین
 خوش بود گل بشکند بابل شود زو کامیاب
 موجی گریانم که بشته روی و چاوی لی نه کرد
 سیل بر گلشن زد و نرگس نیمخیزد ز خواب
 له و دهره مه مکرزه چونکو و شیتی زولف و روی تو
 عاشقم صید حرم سهودایی و مست و خراب
 قهت به مئی دامنی ایدي (وه فایي) فرصته
 گوشه گولزار و جایی باده و دهنگی رو باب
 گوئندام نهی ته نایی که ردنم زولفی به ریشات
 علاجی چاره یی روحی امان ددستم به دامانت
 غریبی تو نه خوشی تو به گوشه ی چاوی ببارت
 اسیری تو شهیدی تو به نووی تبیری موزگانت
 اشارت آفتی روحم کلامت غارنی کردم
 تبسم میجر یی لیوانت تکلم زیر و مهر جانت
 مه گهر سهر تا قدم زولفت وه کو من خاوشیوایی
 که سهر گهر دانی سهودایه له سهر جایی گریبانت

دهلي شاهه فروشي شاري مصره وا به شيريني
 بناسم خالي وهك هيندو له كوښي ليوې خه نديان
 نه گهر دل بوو نه گهر دين دامه سورمه ي جاوه كافي نو^ا
 به صم سهود زده دو ريسواكه توښي دين وايمان
 ته له سمې بابله سيجري حلاله رهنگي ريحان بو
 شه نجې به بنده يا خه رجي دلانه زولفي سر شانت
 به آزادي له كن خوي شهره يه من مات و حيرانم
 هم سوو نارنج وبه ي هيناوه خوښه روې خه رامان
 له بهر چاوت بگرېم ياله ده ست تو^ا دادو هاور كم
 له بهر نه يره نكي مه سنان ماله سيجري رهنگي ده نديان
 دلم سهودا زده دي بالانه خوښم دل داده ي نه برو^ا
 به بالا دل به لا كيرت به نه برو^ا خوښم به قوربان
 له دادي من بېرسمه جاري نه ي سلطانې عيشوه و ناز
 به ناهق بو^ا چي بېكووژي اشاره ي چاوي قنانت
 (ودقاي) كه وته حلقه ي زوافت ابدې مه يده بهر موژگان
 كه من كوښنه ي ته نافت بم چ حاجت تيره بارانت

چيشتم نه سرو ژده مې مارو ياري شيرينم نه هيات
 زايي كوښم هاننه زان و مهره مې برينم نه هيات
 من غم خواردو غميش خويني دهر ومني خواره وه
 بو^ا به گريام چند به چند فرميسكي خويندېم نه هيات

دل دسوونې چين به چين د شكنه ساربهك ورك نه نهر
 صاحبي رووي آنه شين و زوايي چين جين نه هات
 گوئی سهرم چهوگانی محنت دابه بهر خوي رابر فاند
 نه به به به بوبه هه هه وارې خانې يې زېږېنم نه هات
 چاو وه كوو هه ورې به هه هه څوږن ده گرييت و ده لي
 خاوه لي زېږېنو و جيانم مای كننم نه هات
 غم سهرې لي دام و يارم قهت سهرې كي لي نه دام
 عقلو هو شم روئيو غاره تگه رې دېنم نه هات

يار هاته تبسم به هه ناسی مني مېهوت
 كړول كړول به نه سيمي سحري خونه چه ده پشكوت
 وا زولني له سهر گهر دني لاچ وو به هه ناسم
 شهو فجرې به يان بوو كه نسيمي سحر نه نكړوت
 هاروني دلم هات و له چامي زه نه خت كهوت
 سهر گشته له دوو غزه و دوو نه رگي جادوت
 نه بروت مددي زولني به كيشاني د لان دا
 بوئيه كه وه ها خهم بوو شاهيني ته را زووت
 صف به سته هه موو منتظري نه سر و نكاهن
 قولاي موژه و چاوي دوش و گوشي نه بروت
 هر بيكي له لاي به ته مای قنلي وه فابن
 نابوري حبش له شكري چين عسكري هيندوت

آډه ق رهي داگرتي له بهرې كېښت
 شهونم له گول باري روژگرتي بهر وښت
 توخ وا زولفت لاده تانير كړم له ماچكم
 دې پولول با نه گري لهو باخه بهر وښت
 زولفت به روډي داخست
 با بچي ماچكم دهمتي شاي چيښ و ماچيت
 چاو بازه ي چاومه مننه لهو باده ي شه مننه
 دهم بگړه همنه نو وديښ و آيښت
 كوتومه نيو زولفت بو^ه خو^ت بگړه دهم
 كافر بووم ني ايمان نو^ه مذهب وديښت
 شو قاسحرو و^هك گول دل پر له خوښاوم
 ياخوا شه مال بي^ي بو^ه ني عرقچيت
 دوحيت بي دانهات شيرين خودا كېږي
 روحي بو^ه نو^ه دانا فرهاده مسكيت
 نهرو^ه (وهفاني) بو^هچ شيت بوو وه كبوان كهوت
 سهه خوسرهو فرهاده بو^ه لېوي شير پښت

حبيب مې به غمزه آفاني دل چاوي بيارت
 شه مال شه تاقدم سوام له دوري نوري ديدارت
 بکه روحيك وه ما دارم به حالي زار وهاوارم
 كه وا و^هك پولولي زارم ده نا^هلم بو^ه گولي زارت

نه سیري زولني خاوي تو م شهیدی رمزی جاوی تو م
 نه من گیراوی داوي تو م به سر چي دلیر بیدارت
 بهرم ناوي نه گهر نه پنجم به حلقه ی زولني چه و گانت
 دلم ناوی نه گهر نه بیکم به فدیہ ی جاوي عبارت
 شهیدی نازی تو م و داغ داری باغ و ان نه ی گول
 له جهوری تو بسانیم یاله بهر بیداری اغ عبارت
 نه من نه صدیوه هیندوو باخه و انی باخی حسنت بی
 به شیرینی چ دلکشه بنمازم خالی بد خسارت
 له لایي شه گهر ستانه له لایي آوي حیوانه
 نه گهر گول بی وه گهر خونچه له بوزاری شه که ربارت
 (وه فانی) دور له وصلی تو به پا بهندی ته لیسیمیکه
 له بهر که نجبی جانت که و ته داوي زولني ره شمارت

له ژیر زولنی سیا دا رووي وه دهر نا جاوه که ی وا کرد
 شهوي دي صبحدم گویا دهری مه بخانه یان وا کرد
 به آوو رهنگو رووی خوړي به زولف و کاکولی غلمان
 گولایاندا له مه بخانه غباریان غنبر آسا کرد
 به رهنگي جاوی خوي صاقي له باله ب جامي مه ی گیرا
 به تاري زولني خوي مطرب ده مادهم چه نگو نه ی چا کرد
 خهرامان

تر وسکه ی رووي تابان هات که کفر و دینی یغما کرد

به‌شانه کانی دایهینا به عیشوه زولانی سهد ته‌ره‌زی
 زه‌مین و آسمان له‌ره‌زی سجودی رووی دلا را کرد
 شه‌کار خنده‌ی گولی زاری دلی هینابه هوشباری
 مه‌که‌ر گول قندی لی باری که‌وا بیاری احیا کرد
 هه‌زادتا زولانی وک سازیلک به‌نازو غمزه به‌ره‌زایک
 که‌هر سازی به‌آوازی دوو دون‌بای پر له‌غه‌باگرد
 له‌عکبی شو‌خو شه‌بگیکه جه‌ان گول‌گول به‌جه‌نگیکه
 هر اوراقی له‌ره‌نگیکه به‌یانی حسنی به‌تمنا کرد
 له‌آتا زولانی شه‌وگاری دره‌خشان نوری روخساری
 له‌هر حلقیکه سهد تاری هه‌زار خورشیدی به‌یدا کرد
 غروری حوسنی خو‌ئی دابوو ده‌ی پرخنده کردو چوو
 جیه تاوانی من فرموو (وه‌فایت) بو‌جی دبسوا کرد

هه‌وا بو‌نیکی چینی به‌رچه‌ی کردو وه کیوان که‌وت
 صبا عطر-یکي خونجی زاری هینا روی له‌صحر کرد
 نبشانیکه له‌انواری جانی خو‌ئی بشم به‌خشی
 سه‌را سه‌ر گیانی به‌روانه‌ی پری سوو‌تانی سه‌ودا کرد
 نسیمیکی له‌باغی حوسنی خو‌ئی هینا به‌گول دادا
 سه‌راپا بول‌بولی زاری پری ناله و تمنا کرد
 که‌مان نه‌روی به‌یوه‌تی به‌غمزهی چاوه‌که‌ی مبه‌ستی
 که‌دای نیر-یکي سه‌ر ده‌ستی له‌جسم و جانی آوا کرد

مه گهر موژگاني نه شه ر يو حکيمې جاوې دېلېر يوو
که خوښې دلي بي در يوو نه خوښې خوښې مداوا کرد
وتم ندي شوښې جاو به تم خراب و عاشق و مه تم

دلي دا دل شکستې خوښې مه لاسا هات به دوستي خوښې
به جاميکې السې خوښې (وده ظاير) شيت و نه پيدا کرد

يا رسول الله دخيلك رووم نبي به بيمه حض-بر
و لك دزان گهر دن کهچ و شهر مه ده ويست او م له دوور
گهر چي سهر ما به نبي به خو مستحق رحمت
ره ننگي زهر دو رووي رهش مووي سې فرميسکې سوور
و لك له لاره بي شعور يک بي نه تووشي دام و داو
تووشي نفس و تووشي شه بنان يووم غريب و بي شه ور
مستحق رحمت ندي دوستي حق و دي مه ستي حق
دوستي من بگره له نار و بسخه نسيو دهر باي نور
روح له سهر ليوم نفس گيره له نسيو خهوف و رجا
چلوه ري فرماني تو به بيته دهر يا به چته زور
ناني گيسوت و هختي خنده تابشي رووت بو دم دم
نهر د باني عرش و پا بهي لا مکات ما بهي حضور
تا خهس و خاشاکي بهر دهر گايي تو م بو دمست بدا
چيم له گونزاري به هشت و لني حور و قصور

يادی روي تو^م ڪردو آراي نه بهيستم نوري حق
 آوري تي بهردام شماعي روڙ به تفرجي به لور
 ددنگي پورهنگم صدي مات رهنگو دنگم پي نه ما
 باغي روح نه فزا دهشڪوتن له پويشوو نهشكي سوور
 رووي وهدر نا و موي بهريشان کرد دلي پي دامه وه
 يعني هر نه منم شهيني عاصيان روڙي نشور
 باقي نه بروم دي هيان بوو سجده گاي انس و ملائڪ
 تابشي روم دي وهدرڪوت باره گاي نووڙي سدور
 شاهي شهه نشاهي سريري عرش روحاني غلام
 چل چراي عالم فروزي شانشينت ماهو هوور
 شانشينت عرش اعظم جلوه گاهت فرشي خاك
 مظهری وعد وعيدت حوري رضوان نهغي سوور
 نه ي گوئي گونازاري وحدت مهروي باغي اصطفا
 عارضت فصلي به يمان قائميت وقتي ظهور
 باو شيني روي تو^ي به شاهجاني جبرئيل
 كهسكي بهردهرگاهته كاگولي غلامان زولفي حور
 خوشنويسني مصحفی وووت بو^ر به اجي حسني تو^ي
 خوشخه تي ڪيشا له هر آيات و تورات وزه بور
 گهر تجلای حق مرادي جيه لوهي رووي تو^ي نه بوو
 جاوي موسي کي دبوو سوورلي به سورمدي کيوي توور

تو^۷ خه کیسوت که-رهمه ی صبحه بو^۷ روژ و شوی
 تو^۷ خطوطی رووت که تفسیره له سه آيات و نور
 دم به خنده به که دم نهی کشانی سري لامکان
 کافیسه جوی بفرمه-وي بو^۷ (وه فای) یا غفور

نه ی چرای ظلمه که دی دل نهی جلا ی نوری بصر
 تو^۷ و جمالی با کمال آفتابی یا قمر
 شه و نه گهر تو^۷ ماهنای انست-ظاری تا به که ی
 روژ نه گهر تو^۷ آفتابی بو^۷ له هه وران نایه دهر
 جیلوه بیکت پر به عالم بو^۷ شهیدان عمری نه و
 خنده بیکت پر به دهنیا بو^۷ نه خوشان گول شه کار
 آب و تاب ی رووته یا نه سوزش و گریانی من
 گما غریق و گما حریق مهري تو^۷ وهك نیلوفه پر
 آوی چاوم بو^۷ نه مایه ی سوزش و گریانی دل
 گما نه خوش و مهست و حیران گما به هوش و با خبر
 وافیگار و ده نجه رو^۷م کافر به حالی من نه بی
 بی قرار و نه شه-کبار و دوور له یار و دهر به دهر
 میند له بهر آوری فراق و اشتیاق ماموه
 بووبه کوی زو خال ده رو^۷م بووبه خوین گیان و جگر
 دهستی من دامانی زوافت با له رووت محروم نه بم
 رهوشنی مشکل گوشای شه و زبندده دارانی سحر

دوبيڼي ددېنه رموو به هوياي ويلي روخسارم مې به
 تا وه خو زوانم نه بي گهردن كې چې ده نوو نظر
 صد شكر هيناميه به نه بو له قيدي زواني خوې
 پاشي عمرېكي درې ژ بالي هرماي آوړنه سهر
 حوري عين روح الله دس يا خو ملائڪ يا پېري
 يا نه نوې بوې وا خرامان هاتي گپ نم هاته بهر
 خوېش به نازفه رموي (وځايي) عمرې خوېت بوې چ رابوارد
 يا به قسوراني دهم بوو يا به سهر گهردي كه مهر

شهو له خهودا من چراغ بووم دل چراغ بوو جان چراغ
 نهې له بهر عيشي شهوي دې گيان چراغ جانان چراغ
 كه كه فرشته كه كه پېري كه كه حوري عين گاهي ملك
 كه كه قمر كه كه مشترې كه كه روژ كه كه ره خشان چراغ
 ره نك بهر نك زولني درهوشان دهم به دم روي خوي نواند
 چلچرا يا شهو چرا بوو يا به سهد ره نكان چراغ
 رووي له تا تا زولني درخست هاته سهر روي مرحمت
 نهو به هارو شهو به مار بوو وا كه دايسا شهو چراغ
 رهنه في جهوت آسمان بوو زينتي رزي زمين
 مهر وه كوو بوې شانشين و منزلي شاهان چراغ

روو له حلقه ي تاري زولفسان دم به قاكلي پي كښين
وهك له كن كافي حياتي شو هزار تابان چراغ
تابي ستبل نابشي گول نيو نيدگاي جايي خود ماړ
نشته به خشه گيان فزا وهك شو له مېخنان چراغ

عكسي رووي خالان دا

وهك به گول گواشن چرا بي ستبل و رېحان چراغ
دولېرم هر پوي له من كرد نه وشو هم لي يو به پوځ
من دسو تام و محب مام من چراغ بوم بان چراغ
دل له لايي تن له لايي وهك نه بستان آوري گرت
مسجد و دير و كليسا ماوه پرتابان چراغ

دار و بهر دوهك من دسووتا دهر نه ما هيران نه ما
ظاهر و باطن چرا بو دار چرا هيران چراغ
زولفي نو و روخساري تو به باشو و روځي وصال
روځي تو و بالايي تو به يا له سروسنن چراغ
ناگهان دولېر نېهان يو بو به روځي و سنجيز
كف زنان مېخواره ويران مېسكده گريان چراغ
شمه ي خورشيد نېهان يو لال و كړ يو نيلوفر
مات و خاموش ما (وفاقاي) وهك سحر گاهان چراغ

شین (مرنیه)

بو^۷ به ممشتی شیخ عبیدالله شهزینانی به که له
 (طایف) رهوانی پاکی به گیان آفرین نه سپاردوه :
 درینا بای خهزان دایه به هاری شوخ و به عناکم
 له اظهاری عمل کهوت آفتابی عالم آراکم
 وهوق ریزان خهزان کهوته رزان وضعی چهمن گو^۸ را
 به سهرچوو فصلی گونگهشت و ته ماشای بانو صحراکم
 خهزان هاتو چهمن چو^۹ ل بود له تقمهی بولبول وقومری
 درینا حسرتا بو^{۱۰} گولانداری سهر و بالاکم
 له گریان آسمان دامانی سوور بوو شینی گیراوه
 مه که رگیراوه یا مائل به شهو بوو دپو^{۱۱} و ناکم
 له من دوور بو^{۱۲} نه وه خورشیدی اوجی معرفت شایه
 به نیغی غم سهری خو^{۱۳} م هه لگرم هه سهرهنگی جوزاکم
 له من وهشتی بوو آهو و خهراپی لاله بوو خسارم
 مه کن منم که ههر وهک شیت و هاران بروو له صحراکم
 به محرومی له که^{۱۴} ل بهختی سیا دا ماوه فرمیسکم
 له سابهی هیجرتی خورشیدی عالم وا ثریا کم
 نهوا چون بهختی من دپوشوو تهرازووی وا نرازاوه
 دهبی میلی به (طایف) کردبی تائیری شمراکم

وه ټاپي ييت بلیم دونیا و دینم بوچی و ا تیکچور
 ده لاین روئی له نهم دونیایه قبله ی دین و دونیا کم
 نشاط و عشرتی دونیا به نشه ی قوه تی چاوه
 نهم چیکم له دونیایي که روئی نور ی بیساکم
 که تو روئی له بهر چاوم کور ی خاکی به آو دا چو
 له پاش توئی کون ی نه ورسته خاکی کوی به سر دا کم
 خوشا بهو روژه عکسی پرته ی حوسنت له سینهدام
 نهو یستاش مه ست و مخوری تجلای نوری سینا کم
 خوشا بهو وه خنه تو مرآتی دل بهر یی به دلدارم
 نهو یستاش مه ستی دبداری جمال ی روژی صهباکم
 به یادی پی کنیسی تو که ده گریم و ده بار یسنم
 ده بیته من بهی شیر و شه کر شو راوی ده ریا کم
 که ده گریم بو جمال ی نو دباره نه شک و آمی من
 له خورشیدی ده داتن دم ستاره ی شامی یلدا کم
 به داغی تو به وا دم دم خروشی آه و ناله ی دل
 له تاو گوشتن ده نالی عندلیبی شیت و شه داکم
 فلک خانه ی خرابی به زمی مه ستانی ودها تیکدا
 نه ما داری له سر بهر دی به دهر دی سر چ آوا کم
 له زیر بالی هوما جی بازو شاهین قصر ی شاه از بو
 دریغ ا ایسته ویرانه ی سیار و کونده جیگاکم

له نالين گونوم بو^۶ ده ستي يارو مطري مجلس
 وه کوو تاي بچکراوه نیکچووه به ند به ندي اعضا کم
 دلم به شوئش و خوینباره له دووري نیرکسي سافي
 صراحی کونوه ده گري دهلی کوا باده په بیا کم
 نه من شایم به تو^۷ بوو چونکوو شاهي خه مره دینم بوي
 کم من شایم له دل روئي ده سا من دل به کي شا کم
 شکا پشت و دلی من بو^۶ وه فاني پییری مه بخسانه
 به چرخيکي فلک وایسکرد نه ما جامه نه مینا کم
 له سه رهوزي دهرونی چي به سه رها تاتو چوت قوربان
 کوا نه م کوثر و خلد و خرامی نخلی طوبا کم
 صدای یاحی دهرویشان نهوای یاهوی پرایشان
 له دهووری خانه قادا بووبه اسم و جسمي غنقا کم
 هه تا کدی قلبي من ده ره م بي شهی اکیری خاکی من
 له خاکی کووی مقیمی پیم بلی قوربانی هه خاکه م
 له سه ره خاکی ده رت قوربان هه تا من یم هه تا سه ره بی
 شه گهر تاجی اسکندره بی سه رم ناوی له سه ره نا کم
 هه تا روژی ابد قوربان له سه ره عهدي السه تي تو^۷ م
 به هه شتم لی حرام بی گهر به بی رووی تو^۶ مینا کم
 جنازه م دي سه ري را کرد و فره موي گوم له قالت بوو
 دریا جی به جی بوو هاته دی ته سبیری رويا کم

خودا بو^۱ خو^۲ی ده زانی منبی نوري خودايي بوی
 درینا نخلی ایمن مظاهري نوري تجلا کم
 نسیمی فیضی تو^۳ دین و دلی دوباره احیایا کرد
 درینا وهك مسیحا باعثي احیایي موتا کم
 دلی طالبان بووي بو^۴ خودا ایم سووره هروهك رو^۵ژ
 درینا مرشدی دهوران و خورشیدی هویدا کم
 له سایه ی تو^۶ گملی کس بوون به عارف ری خودایان گرت
 درینا عارفی ریگه ی خودا و اهلی تمقوا کم
 مریدانی دهری تو^۷م دي به چای خوم^۸ له انس و جان
 درینا بو^۹ اسمی انس و جان مولای اولای کم
 ملائک هاتو پی گیرا به بایهك نووری کووژاوه
 درینا روژی عرفان و جرای تاریکي ریگا کم
 له حلقه ی طالبان واهر دهباری نور له تشریف
 درینا بو^{۱۰} سر و سر حلقه ی اولادی طاها کم
 نهمن نادان و نه زانی نه دی بو^{۱۱}چ عارف و عامی
 وه کوو پروانه سووتا بوون له بهر شمی شو آرا کم
 له بهر چای نه زانان ساحر و زمن دیق و کافر بووی
 درینا پیری بسطام قطبی خرقان غوثی بغداد کم
 به داوي دانه بوو گیرا به دریای علی اسماء
 له سر چي هانه خوار آدم له سر فردهوسی اعلا کم

به نای بو^۶ برده بهر دار و دهیزانی ده بی شوق بی
 نه آخر صاحبي آیات و مهـ جز بوو زکریاکم
 له سری نووری جاوانی عجب بی نوور و حکمت ما
 به نلی بو^۶چ بیـیری کـنعانی ده گریا نوژی عینا کم
 سلیمان خانی ون بوو له حکمت ماوه نه یفه رموو
 به لا سـ / خردی به آودا دم به لا آصف له ده ریا کم
 کلیم ایستانه بوو چنده هزار معصوم له سهر وي چوو
 ده بی جوابي چـپي روژی جزا گوستاخه موسا کم
 له بهر قومي منفاق بو^۶ ده بوو هه آبي که دهیزانی
 مقامي خو^۶ي وه کوو روژ روونه روح الله عیسا کم
 صحابه ی بو^۶شکان و بو^۶شهرید بوو گوهه ری باکی
 محمد باءـ ثـي بوون شاهی تاج و نخـتی لولا کم
 شهیدی ده سقی کافر بوون که اکثر اولیای دین
 جوابي مدعی چبـدهم سکوتی چي بی انشا کم ۲/۰
 به منـهاجي خـدیـلی حق به معراجي رسول الله
 ده بی ههـر بینـه چي امر و اراده ی حق تعالی کم
 به حق نووری مطلق جدی امجد شاهی لولتان
 امامي یثرب و قبله ی ملائکـ امامي بطحا کم
 نه تو^۶ چوو ی بو جوار ی حق و من مام چیس و زندانی
 غه بی به نـدیت هـبی نه ی سید و سهرداري مولا کم

به صورت گهرچي ايم دووری به مهـنا برقي مستوري
 به لی بهرچاري منظوری ده لی ي توي نوړې بيناکم
 له کوي بت بينمونه شادېم بهروی توي به سر چاوم
 مه گهر چاوم له دل بي سينه کم آوینـه سیهـيا کم
 دومت بینه دلم مشکينه دهنم بگره نهو جارهش
 به هوشياريم دبه ساقی که نه رزی جاي مهـبـا کم
 غریب و بی کس وآواره که وتوم دوور له خویشام
 به دودی بی دهو امام رهـفیـقان کوا مسیحا کم
 خوداوه ندا رحیما قادرا بهرورد گاری خوّم
 کریم وحی و غفارو قدیمو فرد و به کـنا کم
 به حق نوری جدی پاک و بی مانند و بی مثالت
 به اسمی اعظمی خوّت نهی خودای ستار و دانا کم
 به روحی خواجه گاني نهـشـبندی قبله گامی خوّم
 غریب و جان سپاري کعبه قطبي دین و دنیاکم
 به سر مهـستانی بادهی ساغری عهدی السنت کهي
 به قطریکی نجاتم دهی له دست خوم روله دریا کم
 به حق چـسوار یار و آل و اولادی نبی الله
 به انصارو مهاجر خانه داني قطبي به کـنا کم
 به قوهی جاذبهی دلتان (وهفاني) دست و دامانه
 چناني گهر له سابهـي ایوه قطمی ماسوی الله کم

* بو شهیدی نیشمان شیخ عبدالقادری غوثی ثاني داناوه *
 گا ده گرییم گا ده سوو تیم غرقی آو و آوړم
 آخ له بهر به ختی سییا نازانم هر بوچ نامرم
 هر که دوت بیستم ده لوی نو شهم منیش بهروا نه تم
 قامه راپا نه بهه کوئی زوخال قهت آرام ناگرم
 هر ږه گهم تاو بکه ناله ی دی له شه یی روی تو
 عندالسیب و مطریم خوشخوان گونۍ رامووشه گهرم
 هکسی زولفی روو ته مایه ی جوشی گریانی من
 چپه بکم آخر چاو پر آو و دوو دی عودی محرم
 حقه خوین بگریم له بیدادی خه نوو جهوری نکات
 من که گیر و دهی فوره نک به خیری ده متی کافرم
 پی که نیست جذبی کردم بو مه ری زولفی سیبا
 توتی شیرین کلام پا بهندی داوی شه کرم
 گا به ریشانی روح و گا دلشکسته ی قامتم
 هر وه زولفی تو ده چم هر گشته و سه ودا سهرم
 کهر به ناز هر دهه کوزی با تیر به بینم جاوه کت
 ایم گهری جاریک به کوچه ی مهی فروشان رابرم
 دوور له تو زوړ پی قرار بووم تا به لطفی جاوی کال
 زه حست دا به رطبیبان هائی ابرو جانرم
 حاصلی سیر و سلوکم جوو به خنده ی زاری تو
 گا فضا گاهی بقا گا غائب و گبه حاضر م

زاهد انصاف هېږي نو چیت له پړندي باده خوړ
نو او بههشتو خوړو غلمان نه من وچاوی دوله ږم
وړه (وه ناي) دل بده و دين دانی بو صاحب دايك
تا بزانی بو چي من عاشق به حسنی قادرم

به گوټزای کرم قوربان د پړسي گهر له احوالم
نه غوړش و سهرخوش و مه ست و خاری چاره گهی کالم
په ریشام بسلام تېک شکارم خاو و شیواوم
ده لي شامی زولنی تو م له دووی تو نیت و عبدالم
به نازی چاره گهی بازی که بازی دام هه تا پیر بووم
ده ترسیم هر به بازی بې کوژی هم پر خط و خالهم
نه داغی جهرگی خوم زانی نه مایه ی بهرگی خویندیم
شهیدي دوستی عشقم لاله به رنگم من کړ و لالم
ده لي بي هوښ و گوښم مدتی که هه ر ده نالیم
خودا روحی بکي بهو مرغی هه پسه ی بي په رو بالم
په رموو با په ریشام نه کا زولفت له سهر روی تو
امان یا کشتی ظلمت دخیل نه ی شه و چرای مالم
بو خوت سهرمه تنی زولفو ده رسی بالات داوم نه زچیکه م
نیشانی دست ختی خوتم نه گهر الفم نه گهر دالم
نمن افتاده بووم بو خوت به رحمت ده ستگیرم بوی
په شپانی نه شیوه ی نو یه نه ی خورشیدی اقبالم

به ډيرې غمزه مېمن ونه ركي رووى تو ټوټه مه لى قوربان
 نه گهر قيمه بكن هر روژ به رستم هر به بهك عالم
 اشاره ي جاو ونيشودى زولفككته يوه مرشدي دېكلم
 نه گهر ډيري مغان قېلېم نه گهر زناره به عالم
 مېمن هر تو ټم دوى جا جېم له روح و جېم له دين داوه
 به قورباني نه ماشايېكي نو سه جار سهر و ما لم
 له ناو دهر دى دلى ديوانه خوېن ده گريم و نازانم
 نه خسته ي جاوه كوي مېستم نه رنجېدي به نېجه كوي آلم
 به هر گي من به رمنېكي بلى بهو جاوه حالېم كا .
 نه تو نازدار و بې چاري مېمن بو چزار و بي عالم
 كوتې بو كوي ددېه روح (و داني) دهوره يانگري
 نظامي پهرېم و سهر بازي زوان و عسكري خالم

خوشه روژى له عالم دهر به دهر بم
 له نيو اوضاعى دونه باي خبر بم . يارم
 له بهر يي تاقه نى ديوانه آيا
 له غواصاني دهر باي خبر بم
 شه و روژى له جوړى هر به ناله
 ناگري شه و دوى باي سحر بم
 نه زاني هيچ كس ناو و نيشانم
 نه گهر عاقل نه گهر آشفته سهر بم

له هه ر لا با بسوورینی غبارم
 له هه ر جیگای پی و بستا سو به ریم
 جرابی هه لکری جانا له نیو دل
 له رووناکی دلی یارم خبریم
 له به ر چاوی تهرم سو رانی برزی
 گهی بی دایک و گه می بی بده ریم
 خودا خو^۱م چو^۲ن بسووریتیم به جاری
 له دورد و داخی احوالم به دهریم
 شه وی مه ر تا کوو رو^۳زی هه ر بنالم
 به گریان دهرت و دامای سحریم
 چریگهی چاره نابینم (وه فانی)
 مه گهر سه ر نا قدم غرقی نظریم

ته گهر بی بادی زولف و چاوه کت به^۱ک لحظه صابریم
 اسیری بهندی کافر کوشته می بیدادی ساحریم
 وصالی خاله کهی لیسوت حیاتی عاشقه نه سرو^۲
 به حقی ساقی کوثر به^۳لا لهو به زمه حاضریم
 نکاهی گهرمی تاراجی هه موو دورد و غمه وه کن
 کوشتندی محنته قوربانی نشه می لبوی سامریم
 وه کوو پهروانه ده گریم ده سوو تیم دوور له زوانی تو^۴
 هه نا کهی من له داغی تو^۵ حریفی آو و آوریم

که مەندي زوانه کي تو^۱ بـه کوژي من عاشق و دوئم^۲
 مرادو مـطـالبـيـکـي ديم نـدـيه غـه يـري تو^۱ کـفر بـم
 به جذبه ی حالي رويت به لکرو به باغی حسني تو^۱ شاد بـم
 دهبی من هـهـر له سهـر آيینی ابراهيم و آزهـر بـم
 به خەنديکي دلی بهاري نه و چاوانه مهـشـه کـينه
 له نهـم گول نهـده محرومم مه که سابهـلـکـه و و جـاتـر بـم
 (و دقاي) گهر به هـو یای و صلی زاري دل مهـده زولـفی
 محالی عـقـله جمیعت که من آشفته خاطر بـم

به جاريکي ته ماشاي تو^۱ فدات بـم هاو دلو و دینـم
 نه گهر سهـد جار قیامت بي دهـمـبـکـي ههسته بت بـینـم
 له غمزه ی چاوه کت دهـتـکـي له جهـرگـم خوین و نازانـم
 نه خهسته ی بهنجهي بازم نه بهـسته ی دهستی شاهینـم
 مه گهر زولفو روخت وه کـلـاله حـالی بي که من بو^۱ جـي
 جـکـهـر مووتا و سهـر تا پا غریبقی بحری خو بنـیـیـنـم
 وه کوو نه ی کونـکـونه جهـرگـم له تاو هجراني تو^۱ بو^۱ به
 به سو^۱ زي نه ی ده سووتـنـیم و به نغمه ی نه ی ده نالهـنـم
 نه تو^۱ سهـر و بـکـي دهـنـگـی له بـش چاوان چ شیر بـینـي
 له بهـر چاوم نهـرو ی چاکه عزیزم گياني شیر بـنـم
 نه تو گول غـنـهـرین رووي منـشـ خاکی بهـری پي تو^۱
 له من تو^۱ زیز نه بي چاکه حـبـاتم غاره تی دینـم

کونم دا روومەنت وایبەنە بەگرم زولفەکت قەموی
 بۆلاگۆل نیک ئەچی بولبول ئەشیوی جت لەبەرژەن
 بەباغم کۆت بەرەنگ و بۆت مەنازە زەردە یا خو سوور
 ئەگەر بارم هەموو سونبول بی تاپەکت زولفی نابینم
 کوشندە می من ئەبوو هیچ کەس مەگەر سەردانە ی زولفت
 لەروژی حشر خوینی خوّم لەچاوی مەست دەستینم
 لەباتی خوینی خوّم وەکت زولف تەسکینم بەهیچ نابی
 مەگەر دەستی شکەستی خوّم لەگەردانی زەرد وەروستینم
 شکر قەدری نیە قوربان ئەگەر شیربین ئەبی یەنی
 دەبی توش لیوەکت بینی ئەگەر من دوو حەکم بینم
 بەنازی جاوی بازت وەکت (وەفای) کەوتە نیوزولمت
 ئەو بێستاش مەست و سەرخوشتی شەرابی جایی دوشینم

❁ پێنج خشتەکی ❁

فەرموێ کە من پادشاهی حوسنی دلاوام
 خورشید و مەهین آویژنە داری روخی زببام
 فەردوسی جام بە نهالی قەدی طوبام
 یەنی بە دوو لیو صاحبی اعجازی مسیحام
 ماچیکی دەسم کافیه بو کوشنەبی بالام
 فینجانی دەست ساغری یاقوتی رهوانه
 وەکت نشی حیاتی دلە یا قووتی رهوانه

نه و چاره طبيب و بهلدي دهردي دلانه
 عات چيه بو^ه من که حکيمه کي نه زاننه
 چي نه شهره وي آکري بهر دا دلي سو دنام
 نه گريجه و بهرجه مدي بهرجه کاني
 فوجي جشن اشکري سلطاني جاني
 درويشي روو و ره و نه تي باغي خط و خان
 هر بيکه له لاني به اوميدې مهر و مان
 چو^هف که و نه نه داوه به خو^م و دلي شهيدام
 من سوالکري دهر به دهرې زولني دوو تا بووم
 تيد^ه کچوو که نه من غبري تهر مسکي خه تا بووم
 من هم نفس و همدې شازاده و شا بووم
 تا ديم کولي تو^ه عاشقي نه ندای به لا بووم
 هر که شته نه ويندنا که له دووی کولوني بالام
 نه رو^ه و جبهه پين و روخي بي شپه و مثالين
 تيدکال به گول و باسه من و غرق لاني
 بو^ه ملکي جالي که شهه نه شاهی جالين
 يا شمس و قمر قوس و قمر زح بدر و هلالين
 وا جله به لاون له گر بيساني کولندام
 خط هاتوه دهره ي لب و رووی داوه له سهردا
 يا خو^ه به بشي فائقه داخي له جبهه گهر دا

گوتزاري ده يې پوښنه و باخي گولي به ردا
 ياله شكري كېشاوه به ري ي شير و شه كه ردا
 شهريانه له سهر كې به ي رووي كافسر و اسلام
 به ي مشكي خه تايي خط و خط جوهر ي كولمات
 نه ي سونبولي تهر دوكلې سهر مجري كولمات
 سورتاوه (وده تايي) له هه واي آوري كولمات
 صا نه و دمه ووا بيغه نه تو ي و سهر ي كولمات
 غيري نه و به خوا ندي به له و ليوه تملام

گوتله كم ده ايت نه وادي هه ووه وختي چاوه چاوم
 نه ي خودا تو بلي وده ي بيته ووه ر و تايي چاوم
 سبي زولني شپاوه حسني رووي مددي بي داوه
 من كه وا روژم بو ته شو كه به روژي رهش دامام
 تا بزاتن نو گوتزاري رسته ي سهر جو بباري
 به خنده هاني به خير بي قدمت سهر هر دووچاوم
 خوښي من به كه رده ي زولفت به اشاوه ي چاوه كانت
 من نه كه ر شكاهه پشم من نه كه ر جيگه ر بر اوم
 به سهر خه ده نكي نازت جيگه ر ي بر يم چاوي بازت
 به اوميد ي نازيكي ورم نه گينا نه من نه ماوم
 دلي خوم آوري تي به ردام تا له تاي زولفان رووي دامي
 شو هه تا نه گه ارم به چراوه شه وچرا نه ها ته به ر چاوم

نه نوئی نوروي شه و بیداران / من بو ٧ وړه شهم دایسم
 نه نوئی کولی شاي کونزاران نه من بو ٧ غرق خوریناوم
 که ده لی شه یډای کیسو ووی چده کی له سوری سه و دایسم
 که ده لی یی په روانی رووی چده کی له دلی سو و تاوم
 شه و روژ کده این دوو بان هریه کن بو دوون په کبان
 من له دوو لای بروی تو حه یراني دوو زولني خادم
 نه شمال نهی شفاي نه ساغان وده تو ٧ بی خالی و ووی یار
 به کول و وده وشي باغان بکه یینه دوعا و سلام
 گیلې له جای کانه که مریني زولف و خالنه
 دلی پر له دورد و داخم سربې پر تله سم و داوم
 نه به وصلی تو سرورم نه به دووړي تو صبورم
 گېزو سهو گردان و حیران هرو و کوو ماسي سهو آوم
 به نیکگای تو ٧ غرق رووت دلوو دینم جوو نازانم
 نه خوومارې شرابي ساقیم نه مه سقی عطری کونلاوم
 حقه که وه کوو (و فای) شیت و شهیدای سهو حرای
 مه لکان خوبان نیشاندنم په ریان ده ستیان لی داوم

نه خوش و مه سقی دو جای کالم حتم به ده سته نه گهر بنام
 به غزه یی چاوت به خندې زارت بردیان به غارت نه و وخیالم
 به تیری نازت براوه جهو رگم به جای بازت نه ماوه حالم
 من مرغی قدسی له لامکان بوم خولایه روحی شکسته بالم

شهريکه نارېک ری په که پاریک   هر به اومیدی چرمی جام
 به یادی چاوت چرومه خرابات   لهرني مهی داخه رقه و بهرام
 صبا دمخپلم هه نا سکرو ملام   بلی به زاري به دوو به خالم
 دمبیکي بابی دموای دلم کا   به چاوي کالی نه ماره حالم
 هدمووت چلوني چوئن یم عزیزم   دور له بالای تو کافر به حالم
 کوشته ی بالای تو وهرگره داني نوم   وه کزوني شهیدا بو تو عهدالم
 خوش به وده مانه گولگول دېشکووت   شه کر دهباری پرسي له حالم
 وه ک من به چاوت نه پري زولتم   که سوا نه گیری به داوي ظالم
 (وه فاني) جبي دېت له سر به گیری
 نه ما له سر تو نه سر نه حالم

خه ناوی گزوه به نجه ی له خوینه ناوی دلی زادم
 نه مه به وگي شهادت بي که کوشته ی دهمتی دلدالم
 کوتم آیا به زاری خوټ دهرسي حالی زاري من
 بروی هیناوه په ک وه شکلي لا یعنی که بیدالم
 عجب نه ستیره شو هه لدی له تاوي خوسره وي خاور
 له دوری چاوم هه لنایي شه وروژ هرچی بیدالم
 به سر دهمگوت که راسته سرکه شي و به زری که جبي له زری
 که فهرقیشم بگاته آسمان به نده ی قهدی یارم
 له شیرینی نه تو نه ی خوسره وي نه ختي زه بین ره نکه
 بگاته آسمانی بیستروون فهرهادی هارم

پروت بآلي هوما پايدى به سهر سلطاني حشمت بوو
 خطت هاتوو كوتى من ناستخي ملغراي خونسكارم
 سهر با هر وه كوو حلقه ي زري بهر برونه ي خو^اتم
 به نووي نيري موزگاني زري دو^ازت بريندم
 نيسنگارا دلبه را ناميه مهربان يارى جه قاكارم
 به زاري كووشمت تا كى دهنه رموى من وه قاكارم
 دهنى مرغى شو آهه ننگه له دهنه ي نووي ديدارت
 له حلقه ي زولاني نو^ادي دهنه دم ناله ي دلى زارم
 به دهنه ي مبه لا بروم عارف و عاي كه حير ان
 وه كوو چارى نه خوشي تو^انه مخورم نه هوشيارم
 گهمي سووناري نه بروتم گهمي پا بهندي گيسوتم
 له لايي روو به محرابم له لايي دل به زارم
 نيشانه ي قانلى ناميه مهربانم ظاهره يسه ي
 فهره نكي خط و زنگي زولف و هينمو خالي دلدارم
 به تاري زولف و جيني طره دين و دل دهبه چاوي
 دهنى من خانه زاده ي آسكاني چين و نامارم
 وصيت بي كه مردم تهخت و تابوتم له هره ر كوت
 هه نا عالم بزاني من شهيدى قامه تي يارم
 (وه فاني) دوور له تو^ا په يوه سته كاري شين و گر يانه
 له بهر چاوت به سه دجي وهك نيشانه ي دل بريندم

نهې غاړه نې هوټش و خپر دم لږ گي کالت
 ده وشه نگري آو بنه ی دل مگسي جالت
 حاشا مه که قوربان له کوزاوي خت و خالت
 انباني شه پيديم نه ده تا په نجهي آلت
 ده سم که نه که بيه به به بهو که رده خوښم
 وهک زولني روش و نيرکسه کی فتنه گري تو
 هر مهنم و سه و دا هر م و دهر به دهرې تو
 که ر دين برو نه که ر دل بروه قورباني دهرې تو
 ايسنا که له ساپه ی هر و زولف و نظری تو
 که ردت که چي زارم و مه بخانه نوشينم
 روژ عارضي تو آگری بهر دانه مه ناوان
 شه پرچه ي تو دوو کلي آویدر نه جاوان
 بند بهندی دهرم همو و سوتاوه له تاوان
 تاهم وه کوو نه ی دي له ختم و حلقه ی داوان
 لهو شيوه وهرن گوي بده نه شيوه شينم
 زولفت که له هر عارضي تو خوش حرکتان
 گويا صحه ری عید و شوی قه در و بهراتن
 داتم ده که رين توشه ی خويی شه داتن
 دوو سه که فخره نگی له طرف رو مسوه هاتن
 برديان به اسيري دله که ي زار و حزینم

وەك كافري تېڭدروږي به خوښې سهرې اسلام
 وەك تووږي له دين وهرېكهرې مەستی مەي آشام
 جلاوت به كەمان مېم مەرېي تېږوږي سېلام
 تېږېكي وەها سختي له موږدي جيگهرې دام
 تا روږي حشر هـ هـ دەر دەرېخي خوږن له برېښم
 چېبكم وەكـوو قومري كەنەني آه و فغانم
 پر خوښنه وەكـوو نافه دلي بهننه زوبانم
 هـ هـ لحظه به نازبـكي دەر كا غارە تي جانم
 رادەبري به پای هـيشوه دەرلي سەروي زەمانم
 دهنواري به تاي زولاف و دەرلي آهوي چينم

سينم هـ هـ وو سوتاوه له تاو آوري سينا
 ديدم هـموو پر خوښنه به سەر چه شەهي ميننا
 نو دەرده (وډاي) كه له جاي كولم هيننا
 وي ناجي شنام بي به هزار بوو علي سيننا
 جارېكي مەگەر بي به دلي خوږي بدينم

تا باي خەزان دابه گول و بهرگي زەزانم
 سەد جي وەكوو بولبول به جيگەر داغي خەزانم
 وەك بهرگي گولم دي كه به با چوو به اسيري
 كپ كهونم و شيت بووم عېسام لال بوو زمانم
 قومري وەرە هـ هـ نا دەرېن بېكوه بگرين
 تو سەروي رەوانت چوه من روحی رهوانم

یو لېسول ودره تا روحی من و تو به بنالین
 نو باخی گولانت چوه من داغی دلانم
 نهی معدنی شیرو شه کړ نهی گولبهر و دلبر
 نهی نازه گولی داره گولی باخی جنانم
 کهس سړي دهم و عشقی میانی نه ده زانی
 نه شک یوه غمازی هم مو رازی نهانم
 تو چونکه له لېلا گلی شیرین تری یو به
 بخونوی ددرو ده شتم و فخر هادی زه مانم
 اېشم هم مو نالینه له ایشی دلی ربشم
 کادم هم مو گر یانه له بهر ددردی گرانم
 یو گهر دنی تو یوومه اسیری سړی زولفت
 من مرغی شو آویزم و عاشق به به یانم
 گیلان به خسته ده لېن حاجی دهمت و هختی تبسم
 تا که یو عمر مرمجه زه ی نه م سهره نه زانم
 جذبه یو نیکه هت هوشی نه میستم به برو زولفت
 قبله لم چوه تا هستی مه یی پیری مو غانم
 فرمودی که له گه ل هانم نه تو روح بده چاوم
 هاساتی جیهات جایی که هر وا نیکه و انم
 چاوت به نیکه کردن وزارت به تبسم
 هاتن به ته پای غارتی عقل و دل و جانم

۱. د دهسته سوارېكه منډيش تازه به هاريك
 له راو و شكارېكه نه مېش كاس و نه زانم
 كيوانه صداو ناله له هاواري (وه نايي)
 جاريكي له تو^۶ كاري نه كړد دادو فغانم

دهمېك ساقې دومت بيته ده خپلې چاوه كانټ يم
 به جامېك دوستي من بگړه فېداي پييري موغات يم
 له دوولا هست و به رانم به قوي جذبه نازانم
 نه سر كړدي سهر و كړدن نه قورباي له بانټ يم
 به خو^۷ شه و جهې سهر و گوډل به ديني قورمې و بولبول
 همېك شهېداي قه و بالا دهمېك شپي ده هانت يم
 له نېشانې پوره ي جهرگم نه ورسنا ما نه گه پيښه دل
 به قورباي خه دنگي دوست و بازووي چاوه كانټ يم
 شفای هام غزه كې چاوت كه وا خوښي دلي كړم
 به قورباي مه او ما ي حكېمي حازانت يم
 به بي امدادي خالي كې ددنت دهر دم شفای ما به
 مه گره بېم دوست و داماني گه لاويژي به بانټ يم
 له وړصلي رووي تو^۸ كړدم حجابي بېدجشي زولنت
 هه ما كې دلشكسته ي دهر د و نانه ي باخه وانت يم
 مقېمي خاكي دهر گاي تو^۹ حريمي جنته جېگمې
 له لطفي تو^{۱۰} به كم نايي منډيش ريزه ي سه كانټ يم

به زولفی پر له هاواری دلالت. که و تو دم سا روحی
 نه مان سهر قافله چي قوربانی زهنگی کاروانت بم
 لهوی روژی که دووت واکرد و لیت پرسیم ههتا ده سرم
 به بوئی جنت ده بی من هه ره له سهر رازی زیهانت بم
 بروت عیکننا دمت و یکننا له ده ربانی اطف دورره
 به قوربان (قلوب قوسین) مقای لامکانت بم
 همن کورد و دل افشاده نه نو شوخ و عرب زاده
 مه گور بمرم به به ختی خوتم ده بیکی ههم زمانت بم
 به یادی زولفو رووی تو وهك (و قای) ههر دمانلیم
 ده بی تاروژی محشر تازی داری رهوزه خوانت بم

نه بی حقه بی شهید و شه کورت آوی حیلم
 مردم به به دهن بیندوه به و آوه حیلم
 آهرو که ده کا جیلوه چ شیرینه نیدگامی
 به بی به فدای غمزه دوو چاروی سیلم
 سهودایی به زولفی سبه هت نیم به هه وایی
 تاروژی وه فاتم مه فدای مسهر و وه فاتم
 بروانه جلف عکسی عذارت له دلی دام
 بروانه به دل سوو خنده و شوئی چراتم
 نه مان
 یارب مددی سالکی ری هاتو و نه هاتم

که و جی قدیمی نو به همور تو بی دل و دیده
 هر چندی که دوورم به دل و دیده له لایتم
 سر گشته‌ی سری دهی تو بم بهم روخه دایم
 گویا که دقیق نه‌زمیری روز و خست و سمانم
 بنو ده‌نگه دلم داوه به سحری سهری زوافت
 تا دل هیه ممکن نیبه لهو داوه نه‌جانم
 گرتویی قولا بی موزه بو خدمه‌تی نه‌برو
 بهمنی که (وه‌فای) وهره من قبله نسام

به پنج خشته کی کوردی - وه‌فای
 مری به زواف و روخسار صنی چین ماهی تا بم
 دمه‌که و خنده‌کی نیکامات نه‌ک و مزه‌ی شهرام
 من له بهر نیکامات بهرم نو سهری غزه‌کی جلام
 بیلی پسیم گولهی به‌ساری له تو نا بیکه‌ی جبودام
 وهره‌وه به شاری جاراف روژی سه‌د جارت فدایم
 به ویرانه‌ی دل شیوادم شایف و واوه‌ینلایه و رو^ارو^ا
 آوریك بهر بو ته هه‌ناوم دینه‌دهر له هه‌ناسه‌م بو^او^ا
 بورمه نه‌فانه‌ی ولانان شار به‌شار مال به‌مال کو^ابه‌کو^ا
 خالی جاوو کو^اشهی نه‌برو^ات دودینیان کردم له‌سهرتو
 یا به‌که پیری مایخانه یا میریدی خانقات بم
 توفرتنه و ملک و بهری گولده‌م و گولهر و دایسه‌ری
 لاهردنک و فهدنک و چینی شوخ و شه‌نگی خه‌تا و به‌ر به‌ری

ناسک و تازه نيف و شیرين

له نيو منظري دوو دهري خوشه سهيري موجي به حري
وهره سهر جاوم عزيزم چا ده کي له دلي کلايم
شو شوخه به تاري زولنهان زنجيري کردم ديوانه
روحه روحی کيشاوم روح نيه له روح بېگانه
آشکراو ديار و غني دور نيه نيز بک جيرانه
غرضم چونکه پنهانه وهره زم لهو جسم و گيانه
بو دهردم مهرک دهمانه هر نهزم بو خوشم جي مايم
روحه کم ووي خوش بنويته تا به کي کوشه نيازت يم
دهمه کت ره تکلم بيته تا نه سردوم هه سرازت يم
جلابکي به کرم بنويته به فداي دهنگ و آوازت يم
مهيلي نه بروئي نوقت نانيم غمزه دهی چاره کي بازت يم
من که هاتم قبله گوري يا خوا کافري جلايم
عاشق واده بي به هه موو دم چاو پراو دلبر او محزون
پي هه واي بشکي وپي نه يني غيري هو له دهرون و برون
خاکي ري دي دولبر و دبراني سورمه به بو چاوي پر خون
سه کمه کي ري بازي لهيلي وهره سهر دوو چاوي بخون
دونيام نهو روزه لي روونه خاکي به ر پي آشنا يم
~~کوت شای دلنه وارن مانگ و وروژن شتری تو~~
~~دلي چاکي پاکی بازان پي به حري زولي جانوت~~

به زه بیت نهر هه بی یانه بی به ندهی بالاتم سه د شایم
 تو خودا دلم مه شکینه من کهوا عاشقی کی جایم
 سه ره کم فدات عزیزم وهره زیر سه سه له سه ر دل
 سه ره پای بهندی تو به دله مالی خوت هه نایم
 به که مهندي تو وه بمسرم خوشتره نه وه که ره هایم
 کوتم نهی شای دله وازان مانسک وروژن مشتری روت
 دلی جای پای بازان بی به داوی زولنی جادوت
 له غمی وصالی روی تو جگر وهه ناوی من سوأت
 خوش بو نه وده موی گول بشکوت شه کرده باری له یاقوت
 لاده لیم (وه فانی) ده یگوت تو گه دا من شا بوأت نایم

نه وه به به نهی له مدینه ی منوره داناوه
 نهی امام المرسلین شمس الهدی بحر المحرم
 نهی شفیع المذنبین خیر الوری مولی النعم
 نهی نصیر عیسی گولی زار و شماعی کی روخت
 شهوتی روز و بدری تابان عطری گونزاری ارم
 نهی له شوقی جنتی روت اولیا و اندیسا
 روح له سر لیون وه کوو به روانه بو دیداری شه م
 نهی دم و کولست دلی دعوی بووت و نه بوون
 نهی به روو بالات بهانی سه نی نرووت و قلم

آسمان پر بوو له داخي خطي روي تو^ه شو که روز
 سه دچراي مه لکړدوه و نه بپووه سوادي به کړقم
 تو^ه بي و تشر بني لولا سري مازاغ البصر
 تو^ه صفای لی مع الله تو^ه بی و نوری قدم
 بی نهوام هیچ نیه هاتوم و محروم م که
 قت له درگای خو^هی گه دا ناکاته در صاحب کرم
 هاتمه بهر نه برو^هت و ناسودنیم له صابهی خطي رووت
 آیه نه جي داخل کعبه ی بوو نابي ترس و غم
 دست و داماني خه بي گیسوي تو^هم بو^ه و عارضه
 ما اومید نابم که من دستم له حلقه ی کعبه دم
 من جلوت محروم دم نه ی رحمة للملین
 دي صدای (لا تقنطوا من رحمة الله) ده مبه دم

هات لسمي خاكي دهورگات آوري دهر دم داسرا
 ذقت من ماء الحیاة ثانیاً بعد الحرام
 جاوه کانت سر خوشن قوریان وتم مایل به چپ
 عکسي زولني خسته سر حرفي مدور یعنی دم
 کونمه خاکی دورکي هاتن بمکوزن خوش بهو دمه
 قال رب البيت هات لا تقنطوا صید الحرم
 زهوتي نه برو^ه و شهوتي رووی خستمه ناو زولني و کوتي
 کعبه یه روزی مناجاته مقامی ملتزم

يا رسول الله ده زاني تو^۱ که شينانه عدوت
 هم له توش معلومه نه زيش امتی تو^۱ هروچي هم
 کي دهوايه غيره ته بو^۱ تو^۱ که غري انبيای
 دوزمني خو^۱ شاد بهرموی امتی خو^۱ دل به غم
 داغي تو^۱ هم هر پي ووه په سه دجار دهرم کي ديمه وه
 من سه گيکي تو^۱ (وداني) روو له دهر گاي کي ده کم

شو تا که ش اي وپه :
 قضاي چاوت له روحی من کوي ده سرم نه تو^۱ خو^۱ شي
 روح خو^۱ بو^۱ چيه گه رخو^۱ له بهر نه وچاوه نه مريمن

نه ي دل ودره و شياريه آوايه ريگه ي عاشقان
 محوي جالی يار به « « «
 هم لاوه گر پي ناي ونه ي له ولاوه خنده ي جاي مې
 آور له عالم بهر ده دي آوايه ريگه ي عاشقان
 جارېک له چاروان بگره خو بگری به ناله ي نيوه شو
 تابدينه دهر خورشيدی نهو آوايه ريگه ي عاشقان
 سو^۱ زي دل^۱ آهي دهر وون زړو خواي جهرك و موجي خوېن
 خوېني گمشو فرميسی روون آوايه ريگه ي عاشقان
 نادل نه سووتي دهمبه دم ثاني نه ي سر تا قه دم
 په روانه قهت ناکته شام آوايه ريگه ي عاشقان

يا چارو و دل خوین بار نه کی فطمی همنو اغیار نه کی
 نسکری وصالی بار نه کی آوایه ریگه‌ی عاشقان
 کمر دزکونسا بای سها شرحی دلم بو^۸ کول نه با
 عمری هنرمز چو به با آوایه ریگه‌ی عاشقان
 طلق ده بی مه سقانه بی خاکی دهری مه یخانه بی
 ساقی له کن جانانه بی آوایه ریگه‌ی عاشقان
 سووتا دهر و نم سهر به سهر خوینین دله جانو جیگر
 جسمیکه بی اسم و اثر آوایه ریگه‌ی عاشقان
 دیسان له سهر مهدی الت جامیک له جانان بکره دست
 همر تا ابد مخمور و مهست آوایه ریگه‌ی عاشقان
 دیوانه و شهودا سهرم ککوژا وی غمزه‌ی دولبه‌رم
 دل پر له ایشی نه شه‌رم آوایه ریگه‌ی عاشقان
 جهام به سوژي دل نه ره دهرای آو و آوره
 سطرپ بلی نساقی وهره آوایه ریگه‌ی عاشقان
 په روانه خوئی آوبته بهست فهرموی جرای مخور و مهست
 و صلح به سووتان دینسه دست آوایه ریگه‌ی عاشقان
 بولبول ده نالینی حزن گول دهنه خنده و بی که دین
 نسکری به سوژي آگر بین آوایه ریگه‌ی عاشقان
 چي وهك (و هابی) بنده به لهر باغی دل گوتنه ندیه
 بو^۹ جانې خضری زهنده به آوایه ریگه‌ی عاشقان

نهري نهی وصلی گوڙارت حیاتی جاویدانی من
 نهري نهی چاوي بیمار طبعی میسرهانی من
 به عیشوئی زولنه کی تو اُمداهموو صبرو قراری خو
 له نه نشی چاوه کی تو چوو هموو تاب و توانی من
 نهري زولنه غمت جیهه عمری دریژم طولی آلام
 قدی بهرزت جیهه سروری چهمن رووی رهوانی من
 له گهل آوی حیات جبکه به تو یه زینده گی روحم
 مسیحا بو اُچیه قوربان نه تو ای آوای گسپانی من
 له داخی خالی سر ایوت دلم پر خوین و خویناوه
 که هیندو زاده بو ته محرمی رازی نسیهانی من
 له نهیره حکمتی زادی به عکسی زولف و چاوي کورت
 چ زوو شیوا به جاریک باوه عقلی نکتسه زانی من
 دوعای ردو قبولی دهر حق زولف کرد و گیرا بوون
 الهی نیک بیچی عمری دریژی باخوانی من
 کوتم کوا حسنه کت عنبر فروشی زولنه کت نهرویی
 حبش اسلامی داگرت نیکچووه دهورو دوکانی من
 به داخی زولف و خالی تو قطاره لیونه فرمیسکم
 خیالی جین و ماجینی له سر دا کاروانی من
 له سر چای زنده خدان هی و ده جی رحی نیه زولفت
 نه نه نکه روژ بهرسته کافره زنده انوانی من

له کن تو هات له چهرخي ههفته مین رابردو نه مزانی
 عجب مام بو چ نه گه پیه عالی بالا فغانی من
 نه گهر مجنونی تو نسیم لیله گه یی میله کم بو جی
 له هر ککوچیک و بازار یکی دایه داستانی من
 نه خوشی جاوه کت خوینی (وه فانی) بو نه دهرمانی
 فدات یم زیز مه به بکوزه دهر دت یی له گیانی من

لهو رو نه کدوور کوته وه سایه له سه ری من
 سووتاوه له تاوت هه موو گبان و جیگه ری من
 جهرگم هه موو له له ت بوو به سیلاوی سروشم
 چپه کم که به دهریا چوه لعل و کوهه ری من
 دهینه موو له سار خاکی دهری خوینی که منی گوشت
 جنت به سه بو خوینی شمینه منی نظری من
 قهت وا ده بی خاکی دهری تو تاجی سهرم بی
 نهو دهوله ته بو من نیسه نهی خاک به سه ری من
 زولفت که وه کوو شامی غریبانه له ویدا
 حالی چیه داخوا دله که یی دهر به دهری من
 وه ک بو ابولی شهیدا به هزار نغمه ده نالیم
 جاری گوته کم گوی بده ناله یی سحری من
 دم هاته عیادت دهی پر خه نه بوو به منی
 روح و دلی بیچاره دهوای گویشه که ری من

زولفت مېني جېني دلم بويه بروي نو^۱
 کافر يوه بو^۲ قبله ي من راهبهرې من
 بي نووره دلم هينده له سهو يهك مهشکيه
 روو واکه شوقيك بلوړينه فه نهرې من
 خوش به ودمه ساقې له دهرې مېکه ده فېرموي
 نه و جامه له من بگره (وه فاني) به سهرې من

نه و چاوانه ي واکه خاري نازن
 به ايمان ايمان ده خوازن
 هانده دور واک روژ شای شه کار لېوان
 غمزه کور ودمه نوري تورک پېشي نازن
 زهره ي پېنما کورد شتري کبشا
 خرنکه ي خرنخال جرنکه ي نازن
 قنسي به دهم ته نېک و تاريکه
 بازي دل مورغي گبان واکه پوروازن
 ده ستي هيندا دور پي له سها دا
 چاو مېنن چاو به ستن باسحر سازن
 نه و بههار نو^۱ بهي شکه و^۲ نه و گوته ن
 پاخوندچې د دوگمې سپينگه کې وازن
 به نيم بشکوت باغچه ي سيوان
 يا به آهي من دوگمه ده ترازن

نازانم بو^اچ و ا روح و دل کوتوت
 هرقی خوبناوت جی داغی گازن
 یا کوشته^ی غمزه^ی نه و جاوانه تن
 یا رهنجه^ی په نجه^ی شه هین و بازن
 مری زاری تو^ا من به که س نالیم
 دهک زهرد نهکی آل ههردو غمازن
 نهوانه^ی عاشق به جاو و زارن
 تاهه^ن سرخو^اش و محری رازن
 مطرب و دهنگ^ا خو^اش دم به دم گو^ابان
 بولبول و قومریان نغمه بهردازن
 دل ده نالیم^ی روح له شپوه ندا
 قدسی و انسیان چند خو^اش آوازن
 نه من و تو^ا بهو روح که نهجی په نهانی
 نه له سم تو^اقی و کل به ربه^ن و بازن
 (و ه نایی) نازی به نایی زوانفت
 سه راپای اعضایی ماران گازن

نهی پرتو^ی حسنت ههرو دهنگی گوله باخان
 نشته^ی نظرت شهوتی دل و ذه و قی ده ماخان
 نه سماء و صفات^ن به تجلا له وجودم
 یا شهو بوو که تو^ا هانی لیت ههردو چرخان

تو^۶ هاتيمه گوانگفت به سهر و زوليفي بـلاوت
 زور بي نه چوو روپي له جهـمـت لاله له داخل
 شهو كـولـه كه آسايـشي سه د دازه زولـفه
 گول شوقي به شه داوه چراخانه له باخان
 سورتاوه دهرورنم ودرن شهي مطرب و ساق
 تو^۷ لي ده له تهـنـبور و نهـتـوش پر كه نهـباغان ۱
 سه د نهـشـتهـري غـزـت له دلي دام كـرـمـت كـرد
 قانوني حـكـمـچـانه بهـپـرسـن له نهـساخان
 زولـفـت به هـهـناسـم كه يـيه سـيـنـهـبي بازت
 زـسـنـانه گولـسـان بووه بي بهـسـتهـي زافات
 جـارهـي نـيه ديوانه بي رووي تو^۸ به (وفاقـي)
 سه د سال نهـگـهـر بي بهـيه بهـر پـيرو و وهـجاخان

گولـيـكم بووه له دونـيا دا شكـو^۹ فـهـي باغي دهـغـنا بي
 له داخي بهـر چهـي شيـوام له نـيدـو بازاـري ريسـوا بي
 وهـكوو بولبول بهـروح و دل شهـرو روژ بوومه سهـودايي
 هـمـوو عـمرى غـزـيـزم چوو له سهر خـهـنـديك به خورايي
 به جاري ماني و برانم نهـويـشم جوو نهـمـيـشم جوو
 نهـمن وهـك پهـرچهـي جانان نهـمن وهـك نهـر كـسي بارم
 له لايي خاو و سهر گـهـردان له لايي مهـست و نهـجـارم

۱ نهـباغ = بيـالهـي مهـبه

بـنـا بـگـریم بـنـا بـلیم کـو ا نـیـکـچـو و سـر و کـارم
 دلم دانا له ری دوله دار له دوله دار بو نه دلدارم
 به جاری مالی ویرانم نه میثم چوو نه ویشم چوو
 گولیسک بوو له باغی دوله داری دا ماهی کانه زانی
 دلـیـکـم بوو له دیزه ی عاشقان بجنون به سوتانی
 دلی بر دم فریوی دام به ماهی لیوی سر جانی
 شهسیری النـفـانی سـر زـمانی بـووم و نه مزانی
 به جاری مالی ویرانم نه میثم چوو نه ویشم چوو
 به آوی چاو به خوینی دل به سی روحی شیرینم
 غـزـالـیـکـم له داوخت آفتی دل غارتی دینم
 هـمـا چووم چاو کانی ماچ بـکـم ناویکی بی دینم
 له دهنم چوو وه کوو دل بوو به ماهی شیومن و شینم
 به جاری مالی ویرانم نه میثم چوو نه ویشم چوو
 خوداوه ندا خوداوه ندا به شیانم به شیانم
 به کلوی آخرت نابهم عجب آلوده دامانم
 به باوی مصیبت شهرمنده و چاو پر له گریانم
 نه دهنم بوو نه دونیا گهر نه کیشی خعت به دیوانم
 به جزی مالی ویرانی نه میثم چوو نه ویشم چوو
 (وه ظانی) من شه هینی قهومی چاو بازان شاهان بوم
 شهسیری دهنی گولدم سـرو با لای ماه روویان بوم

که می بولبول که می خورنی که می مورغی غزلوان بوم
به امیدی هنزو دور له چام پیری گنماف بوم
به جاری مالی ویرام نه سیشم جوو نه ویشم جوو

هو سودای کوردستان نه و غرله ی له بیرونی به وه پای کو توه
مه رابستان خه ورا بستانه ایمره

به هاری عیشی مه ر زستانه ایمره
به زهردی پایزی رهن گم دیاره

به خالی روونه تاوستانه ایمره
زبانی عمره کم بی نو زبانه

گوشتاف بوئم به خارستانه ایمره
ته وای زینده گانی بی وجودت

مه رابا وه قومارستانه ایمره
که نارستانی عشقت بو نجممل

نه وینا نوعی شارستانه ایمره
هتاوی خاکی که رمیننت به من جی

له بوئم هرودککو کوستانه ایمره
گوئی من بی نظیره تو نه ماشا

ولا بهت باکی باغستانه ایمره
خه ده نکت کاری نه زماری به میقات

مه موو میشه و چلارستانه ایمره

(و ه نا) مظلومي بسـ يروته بهرووي

هه نيووی شاري کـ وردستانه ايمروه

شهيددي خه نجهرت نهو روزه عمري جاويداني بوو
به نلی به رواه خو^۶ سوناوه تهرکی زينده گاني بوو
له بهر تا تيري خدمت من که سوونام به دمه زانيم
به لای خه به نني من هه ر چي بوو برقي به ماني بوو
به تيري خو^۶ له عالم بو^۶ وه چاوت نه ی شهيدت بم
له گه خووی نهو فوره نكي زاده عيني پالنهواني بوو
به به دمه تي ده نرسيم بيته ديواني خودا فديار
کسي و هك من شهيدی چاوه کاني نکته زاني بوو
سهر و مانی به بيدادی حبش پاماله نهی سه د حهيف
شه ي حوسنت که داتم جه تري سونبل سايه باني بوو
به خواري هه ر وه کوو به رواه من سوونامو نه مزاني
نهو هی ايه ي له داو خست السفاتي سهر زماني بوو
له بي گول زاری گول نه دامي گول رو خساري گول بهر گول
هه نا کی من بليم سهر به سه جلادم فیلانی بوو
له من نهو روزه معلوم بوو که کعبه ی دين و دله کبرا
که و هك نابووري هيندوو له شکري نه گرچه سانی بوو
به هه ر سحر بيکی بوو هه ر و هك (و ه ناني) کوشمت آخر
به تير نه ندازني نازت نه که ره خو^۶ ميسره باني بوو

من رزم روحی شیرینم له من بوچ وا که ناری تو^ا
 وهره مهر هر دو چای من که سروی جویباری تو^ا
 له مهر چاکي گریبان صبا شیت بو و یسوان کهوت
 که ری ی کهوتسه خه یانی گول و باخی هه ناری تو^ا
 نه خوشی چاوه کانت بووم و خه نده ی تو^ا صبور ی دام
 شغای بباری خو^ا دا گول شه کهر باری له زاری تو^ا
 له لایه که ماره داوی دل له لای ماره قصه دی سدر
 چ سبحر یکه عجب ماوم له زولسنی مار و ماری تو^ا
 خعات هینا جالیت بی نه ما کوا رونقی خالیت
 فهره نگی هات و کبه ی گرت و مه دی چوو له شاری تو^ا
 ره که وریش ی دلم ههره نکه و ناله ی عشقی تو^ا لی دی
 بلی مطرب وهره ساقی مه را پا بو^ا و مه ناری تو^ا
 به چاوت که تو^ام بو^ا زاری تو^ا آگر له من بهر بو^ا
 سوپه ندیم مهر بسووتیم چاکه من بو^ا چاو و زاری تو^ا
 کو^ام شیواوه زولفت چاوه کت به له کوو علاجم کا
 اشاره ی دایه و رو^ا بی به داوی داغدار ی تو^ا
 نه خوشی جوی تو^ام بهم سو دبه دلدا وی خالیت
 به افلاطون علاجی نابه به خوا دهره داری تو^ا
 جالیت آهی من گرتی خه تی سهوزت به مهر دا کهوت
 چه من رابد و سهرما هات و نیکچوو نهو به هاری تو^ا

نیکامی کرده من ، سنار زواری خسته روی فرمودی
قیامت هاتو روژ گیرا (وهابی) هر خاری تو^ه

به جاوان غمزه و ایما مه فرمود
به قنلی عاشقی شهیدا مه فرمود
نه من کوشندهی جالی تو^هم مزیم
له باخی جنت للآوا مه فرمود
نه تو^ه موو سونبول و روو آفتابی
له حنی طلمعی لیلا مه فرمود
دلین فرموده به کوزی به ناحق
که تو^ه سلطان حنی وا مه فرمود
دوو چام دور له تو^ه تو^ه فانی خوینده
له موجی جوششی دریا مه فرمود
دمت وا بیند قبله تو^هی طبیب
به تشریف دمی عیسی مه فرمود
من و ینک لحظه شهو آوام و ناقت
له دوری مای شهو آرا مه فرمود
بو خوت به کوزه نهک بهو جاوه مهسته
به جیلادانی بی پهلوا مه فرمود
(وهابی) عاشقی نه ندای تو^ه به
شهیدی نامه نی طوبا مه فرمود

ټهې ماڼۍ صاد قننه به دوو نـ پرگي جاوو
 ټهې حلقه‌ي زولفت دمه‌ني گهردي آهرو
 ټهې دمه‌ني گولي باغي به‌هشتي به ملاحه
 ټهې پوسنه دم و سرو قه‌د و سلسله گيسو
 خط سر شكني زولفي له آزارې دلان كود
 گهر نړۍ تي داوه فهرنگ چين به خه‌ما چوو
 روژ بووه ككزه‌ي با له خيالېي گولاندا
 زولفي به به‌ناهم كه له سر عارضي لاچوو
 فهرمووي ودرېم له و غرضي پر مرضي تو
 رازي مرضي چاو كه پر سيم له ندره‌سطو
 خنده‌ي دهې تو بو به شفای دهردي دلانه
 پهره‌رده له گهل گول شه‌كوره گوهري لولوو
 ټه‌و خاله چشپړنه له گهل حلقه‌ي زولفت
 نه‌مدېوه سهيلي سقزي بيسته نه‌رازوو
 تو دنجبه مهبه كوشتني آسانه (وفاقې)
 به و غمزه اشاره بسكه به و چاوه بفهرموو

لجه‌ت به صفا نښوېي ماهيكي ته‌مامه
 دل عاشقي و سه‌وداني ماهيكي ته‌مامه
 حلقه‌ي سوري زولفت له دوو لا چه‌ري عذارن
 دهردي ودرقي لاله و گول غمزه‌ري خامه

بُو^۱ قتل دلم بُو^۲ ته دور صف له شكري موزگان
 دوو نـ پرگه فـه رمانده ده سلطانه نيظامه
 بـم کوت وده بُو^۳ خوت به دمي بـم کوژه فـه رموي
 بـم کن نيه نهو امره له سر جاوی صيامه
 دودو^۴ زه که ديم طره له سر مينبهری خالت
 زانيم نهوه بـو چـبـني دلم دانه و دامه
 بهو په نجه که رهنگي دله ساقی که نه تو^۵ پـی
 بـم بـمانـی زه مرم بـده بهي عـيـني شـفـاه
 بُو^۶ گوشتنی من دست مده خه نجه به فدایم
 لهو خونچه گونی وک دمه يـهـك خه نده ته مامه
 مـن طالب و دل ره مرموی نیو ظلتي زوافتي
 خالت خـضـري زبنده و رووت آوی به قامه
 فـه رمانيه نهو ماهه ته مامه وده قوربان
 قوربانی سـرت بـم به دل نهو ماهه ته مامه
 بـم کوت به نسيمي سحري په يـکی (ده فاني)
 مروت نيه گول هينده له سر جهورو جه فامه
 گول بي کفی ايشه به دمي پايي سه با دا
 فـه رموي بهـني که جفا عـيـني وه فامه
 مطلب نيه شيمرو غزل و بهيت و قصيده
 منظوري (ده فاني) که له گول کاکه سلامه

له سار چي ليم زيزي چيوه چ قهوماوه
 دهم له رووي تو^ دا کعبه نه روخوه
 نه زواني جادوتم نه خالي لاي رووتم
 منبره کم بو^ چي نمانت وولا ناوه
 چ به رق و بارانه چ کول به هارانه
 چاوم له بهر خنده نه گدر نه گراوه
 چ کيوه طور بکه چ شله نوور بکه
 شهب به هيچ وه خندان نه گو^ راوه
 به غمره کوشتومي به شيوه گرتومي
 ده شلي (وها) مه گري شهيد نه شو^ راوه

مه مکوزه تو^ گدرني خوشت زوو له زولفان دهرخه وه
 نه ي ساره ي صبحه دم ايشوکه زوو تر دهرکوه
 ناقه تم جوو آره ي گهر دنت به زولفان ون مه که
 نه ي سهايي سالخان نه تو^ بکي ايشو^ زوو روژ بينه وه
 سو^ت بوم خو^مدا په ناي زولفت دهم بک آسوده بوم
 دروت نيشاندام و له سايه ي تو^وه آورم گرتوه
 زولفت نه فشان کردو په ناهان بووي و دونيات کرده نم
 خو^ت وه دهرنا عالمت سووتاند و آورت کرده وه

با به هه وای پایدو بیت عمری من کو تا نه بی
 مهیخه بشت گوی مهرگی من بی زلفه کانت بهرده وه
 زولفت لاده با دیار بی جاعلی اسیل و نهار
 رووی ودهر تا تا بزائن فالقی الا صبح نه وه
 اولفته زولفت چیه قوربان له گهل روخساری تو
 خو به هیچ دینبکی نه وه کفر و ایمان پیدک وه
 هاته مهر خنده که من سلطانی حسن و دوله ریم
 غایبی صورت نمایی روژی جمالی من شه وه
 بای صبا برقع کوشا بو با نه تو بووی خو ات نو اند
 یا نه رضوان دمی گونزاری به هه شتی کرده وه
 من له بهر عکسی نیکاهت که وتم و هوشم نه ما
 جاوه که بی تو مهر نه خو شه یا نه سهو خوشی نه وه
 خارق الساداتی زولفو خالو خنده ی زای تو
 مشک و عنبر شهیدو شه که ر لعل و گه وه هر پیدک وه
 نه و ده سیده ی نخلی بالا شرحی حریفی و حله نه
 نور و ننگه بت تار و ظلمت تار و جنت پیدک وه
 وه که سهری زولفت ده بی کی بی حسابی آیدک نه چسپ
 کهر به ناز تو بی به پای محشر به جاوی مهسته وه
 جیم له اومیدی به هشت و ترسی دو زخ داوه من
 دوازه خی من مهر فراقه جنتی من مهر نه وه

ایوه بکت عرم پروو شرطت کرد به دل جاری یکی دیش
 وه خته بو ت به سرم وهره عمری درو باره م بی بدوه
 خوش به ناز راه به توزه التفاتیه بکت به بی
 داد خوا زو ر که توون نه ختی به نیت بگوره
 تاقی به پروت دهر خه شادم که به تا قودرانی بم
 جیه زنی قودرانی چونکه شاری دیتی مانگی نه وه
 داخوا چبکا پاش خط و خالان صفی موزگان به ناز
 له شکری موزگان نه واهات و فدرنگی پیشروه
 آمو ناله ی بی قسرام عالمی خسته و نه جو ش
 گول به ناز به ورو وده پروو نه بدل دهم به یکی به ورو
 من له سهر خاکی دهری باری سهر کرده نه هام
 ناسرم اهلی به به شتم گهر زیانم بهینه وه
 تو به استای به و دمه روحی (وه فاییت) زیانده وه
 با قیامت کس نه لی به وریکه تو خوا به نه وه

غمزه دهی خو تهم نیشانه ی نه یری موزگانم مه که
 عاشقی رو و تهم هنریم تیره بارانم مه که
 بهس دلم بشکینه بهم نه پرو به بو ما چپی دهم
 مده بهر تیغ و له سهر به چپی له گهرانم مه که
 عاشقی نازیکی توم با بهس به آه و ناله بم
 بولبولم به روانه نیم و حهز به سوتانم مه که

دل به من ناکا له بهر آوری ددروونم دېته جوړش
 تو^۱ که سوواتانت نه دیوه منځی گریانم مه که
 چیم له نه پروت داوه من بابهندی زولغم لیم گهري
 کافرې عشقېم و به قسه ی خوټ مسلمان مه که
 مېده بهر نابووری موږگانت هه تا کوو غمزه یې
 یا به جاری یم کوو یه خسیری تورکام مه که
 صفد کړمت کوژراوی یار یم لیم مېرسته نه یې طبیب
 ددردی یارم خوشه نه بهیووده درمانم مه که
 بهنجو کي باکي له سره خویني (وفاقې) بوته گول
 دده کوو پېشم ده لی آلوده دامانم مه که

 تاخه نده ی گول کاشنی اصراری نیسانه
 زارت له تبسم نه که وي قوت له زمانه
 زولفت چیه واکا بهری یې حلقه به حلقه
 یانه شوي هجرانه که زیلیدانی دلانه
 تو^۲ یې ده که نی ذوقی دلانه به هه نانه
 یا عطره ده باری اثری باخی کولانه
 قسولایې موږمت گرني رووی کړدمه نه پروت
 به یې که نه وه قبله غمای اهلی دلانه
 تو^۳ دوژي دره نشانی و من شو وه کوو زولفت
 سرگشته له دووی تو^۴ ده که یریم خانه به خانه

گرياني دلانه له سار نهو زولنه به روو دا
 يا ناله يي مورغاني به ريشاني دلانه
 باهث به جودايي له به هاري گولي رووته
 بي رهنکي يي رهنکم که وه کوو رهنکي خه زانه
 بولبول وه زمان کهوت بو^۱ خوږ يي جگه يي من
 جاريکي نه پرسی که چ فرياد و فغانه
 حيراني برو^۲ و خالي له رووي تو^۳ به (وه فاني)
 بو^۴ چي حرم آتانه کده يي يـ... يري موغانه

دوحم به فدات نه ي گولي کونلاري مه دينه
 لطافت هه يي روو واکه منظوري مه دينه
 لهو جـيـگه بـيـينه شرفي قـرب و مقامت
 لطافت هه يي بـيـه خـشـه وهه جـري مهـيـينه
 دهرمان مه که هاتومه حکيمي هه موو دهردان
 دهرمان بکه جهرگم که هه مووي کو^۱ نه برينه
 عـرـبـکـه دهـنـالم به اوسيدی گولي زارت
 جاريکي بـفـهـرمـوو که چ هـاواـره چ شـيـينه
 فرضاً هه موو دونبياي من و عمري خضرم بوو
 بي جنتي رووي تو^۲ چ حـيـاتـيـکه چ زيـيـينه
 احساني گول و خاكي دهوي پاکی له جاودا
 بو^۳ بيـيـکه فـلـک تا هه به چاوي له زهـيـينه

دوشمن ته که چاوم به گلی خاکی دري خوت
 به و منزه فشری قهدهمت عرشی به رینه
 زولفت له دوو لا شاد و گوشادن به جمالت
 کوا اهل شمالی به موو اصحابی عینه
 موقوفی نیکاهیک به رموو به رحم
 زه نگار به آوی نیده آوینه ی سینه
 پا بندی اشاریکه در بیکه له ده روونم
 خود بیستی و بخل و حسد و نخوة و کینه
 به و خال و خمت و صورت و کسووی به به حقه
 مان که به ریشانی منمخانه ی چیننه
 نایدم به به موو روتنه ی بالا له دوو عالم
 جاریک به (وفاق) که بلی کللی امینه

به م روهوه به بلی گولستان مه که
 هه ته کی گول و خونچه پی خندان مه که
 گیانی عزیزم به به ری زولفی خاو
 یوسفی دل جی دی له خیزندان مه که
 دل مده زولفت به تمای کوشتمنم
 یاری

گول شه که ری زار و عذاری دهوی
 طفلی دلم هینده له گریبان مه که

حېښه له سره خالی دهې ناي خضر
 آره زوي چه شمي حيوان مه که
 طوطي دزار قصی زارته
 منی له قوتي شه کار ستاف مه که
 حالی (وږني) کوله با نيك نه چي
 سونبول ژولیده پسریشان مه که

خه امان بهو سر و زواني به ریشان چهره بنویله
 له گول وهنگو له سونبول بو^۲ له روان جالو بستینه
 شهیدی شو تي ته برو^۱ تو^۲ به جنت شاد و آزادان
 ته تو^۲ قبله ي مراداني ده مېکي روت ودها بیسنه
 خالی لیوت بو^۲ سېي بهو چاوه کافر
 ته تو^۲ باقي کور دلم بهو جامه مه شکنه
 به زواف و رووی گوشاد جاری بېرته خالی شیواوم
 ده مېک شه کار بده سونبول به باده گول ببارینه
 ده م هیناوه بو^۲ لیوت به لا زولفت رضای لی بی
 وه کوو قه ناي خوش سودا به زوو زوو بیده بستینه
 زه دهې چاوم له لبوي خو^۱ت شقام ده بهس به رقدا جو^۱
 به قطريك آوی حیوانت نه خو^۱شي خو^۱ت مشبوینه
 ته گهر سهو روح و دل بیسن مرادي من دهوا ناي
 له بی لملی به من نادا ده زاني روح چ شیرینه

له نه نفاسي سحر گاهي بندي نه ي چرا جاريك
هه ناسي عاشقان تيزه مه لي پيرواته بي خوينه
دلبسكي چاك و باكي بي دهوي وصلی روح و زولفت
خودا شادي بهشانه ي داو صفاي حسنت به آوينه
له سر هجرابي نه بروئي كه و نه زولفي داسيه بهر غمزه
به جلادي ده سكوت مرند حلاله خويني برزيه
سهرې دانا له سهرې تو به شويني زولفي تو دا چوو
(وه فاني) آخري خبري ده ميكه بي سهر شوينه

حريقي آوري دوورم داغداري زولفي جانانه
نه كهو با يك له لاي قېلهم نه به حالم بهر پشانه
نه سيمي صبحدم قورباني نشه ي تو زي ريكات بم
زيانم بينه وه رابيره به و باغ و گولستانه
نه من واليره و روح له خاكي باكي بطحي دا
عريم بي كهس روح و دلم سوتاوي هجرانه
نه گهر دهوي آوري بي نه گهر طوفاني خوښ هه سقي
به سوژ و گريبي زارم بلي بهو ماي تابانه
به غمزه ي جاوه گهي مه سنت هه مووچي نه شتاره جهو كم
به موزگاني سيات قلم سهراسهر جيگه به پيكانه
به تاري زواني گولناري جاني تو به روز و شهو
سهرم دهو به ندي سهودايه دلم سهر گهرمي سوتوانه

دلم سه ودا سره جانم پري غه و غابه نازانم
 نه داخي تايي زولفانه نه ددردي ورده خالانه
 نه خالت روحي بيم دادې نه قلبي دازهي زولفت
 عجيب ماوم ده لي دهوره فهوره نك و كافر ستانه
 به شوقي رووت له حلقه زولفانه وا آه و نا له دل
 له صبحي كاذبه شو دا چريكي مورغي خوشخوانه
 شهيدى نديني نه بروتم به جذبه خاله كي جات
 مقام قاب قوسينه له سايه پيرى مه بخانه
 هم مو عالم به ديداريكي تو قوربانى نه بروتم
 مگر باقي بروتم قوربان هلالى جه زني قوربان
 عبادت خانه بهرهم بو به نشه ي قبله كي نه بروتم
 له سايه جاوره كانت مالى كمبش بو به بو تخانه
 خه تي هات زولفانه كي له رزي له سه ر خالى سياه گويا
 حبش بو چيف له تيلي دا كه روتم وهيند شريانه
 به ناز دووي كرده محرابي بروتم موژگاني پيرى فرمومو
 كه تو لطيفت هې قوربان خرابايش موسولمانه
 به آه و گريه بو سه پيرى جالى چروم و پيرى فرموم
 تماشاي باغ و گوشه ن بو چيه به و باو و بارانه
 (و داني) ددردي بي درمانى نه و چارانه نازانم
 هيلايكي تو به يانه خسته گياني دوستي بهريانه

نه لائي ساقېر ماستان به حقي پيري مېخانه
به گردهش بېنده جاي مهي به يادي چاوي جانانه
نهمان نه ي مطربي مجلس به حقي ناري روحاني
به لاي نهغه کهي سازت که آوي آوري هجرانه
نه توئي نه ي روحه کم ساقې نه توئي نه ي عروه کم مطرب
به يابه ي لبه چهنک و نه ي ده مادوم بېنده به بمانه
به تيري غمزه بيلوينه وه زوانم له گهر دڼ که
به سهر هانوو مه يدانت به دل بوټ بوومه نېشانه
له شوقي توپه سر مه سته به ذوقي توپه پا به سته
نه گهر عارف له کمبه ي دا نه گهر کافر له بوخسانه
له شيريني جالي توپه روئي رووني لېلايي
نه گهر فهرهادي سر گهر دانه گهر مجنونې ديوانه
نه گهر شوقي جالي توپه نه ي من مه ست و نازام
له بهر چي بوته بولبول کوټچرا بوچ بوته به روانه
ده مېکه مه ست و بېارم ده ي بېهوش هوتبېارم
چکه س نازاني دهردي من مه گهر نه و چاوه کالانه
ده ههر حلقه يکي دا سه دڼ گرفتاره وده نااېني
سهرې زولفت په رېشانه مه گهر زنجيرې شاهانه
هه ناسه ي عاشقان با نه تگري بي مروه تي نا کهي
به ترسه نه ي گوټي ناک به دڼ له م باي زوانه

په گهر زولفت وه کور من عاشق رووی تو ټیبه بو ټیبه
 سهر با نیک چوره که تو ټیبه بهر بیت دوستو دامانه
 تر از دوغمه یی سینده یی به یاری زولني هات غه مرنه
 به یات بهر بو له لای چیت با خبرین تیره بارانه
 (و دایي) بو کونیکي سهرو بالا شیت و شه دایه
 وه کوو قوسه یی ده نالیني وه کوو بولبول غرظوانه

دهمبیکي هه ټیبه یی قودبات جمالت عالم آرا که
 بزاتن نخلی طوبی باغی جنت خار و خاناکه
 نه گهر دونه یی بهر یی جانانه و برانه یی دلی نه ننگم
 وهره سهر دپه یی جام نه ماشای موجي دهریا که
 له عینی آه و سوز و گریه زولفت هاته تاراجم
 شوی بر برق و بارش روژی هیلدوی دوزد و ناپاکه
 شهید یی جای بازی پر له نازی شا سواریم
 که کوئی جهوگانی زولنی دانه یی خورشیدی افلا که
 دلم شهیدوای چار و زولفته بهر زاده چاری که
 که نهو به چاره ماراف گسارنه به ده دایي تریا که
 له رووی نو دا که بهروای شهیدانی نه بو چاوت
 له روژی حشری نا ترسی عجب نور کیسکی بی با که
 به بادی دروم دلی بکری به چاوم . . . . .

له فهمي جهو هري خندهي دومت عرم چوو نه مزانې
 كه سري حال و احوالي . . . .
 له قتلې عالمي دل بووه خالي روت به لا بهس بي
 سهيلي كاروان كوژ چي دمي بوو روژي روونكه
 دمي هينا دلم كرده نيشاري بي كه نې فدرموي
 كه زه ريكش بي ون نابي (وهفاني) چاكه همر چاكه

بريښداره دلم سهودا زه دمي زولافي دلارا مه
 مه كهت منمي دلي زارم كه وايي صبر و آرامه
 په ناز هات بو ته ماشاي شيوه نې دل پي كه نې فدرموي
 له كهل گرېسي صراحي نشي مه ي خندهي جامه
 خطي هاتو به سر چوو غزه كې تيري دلا وزي
 له ناز بهي اهلي دل گيراني روژ مشهورې ايامه
 به مهرگي من زولافت بهرم دا
 تهركي مهر كه اولي صورو سهودامه
 به غزه ي جاو و لطافي نهو دمه روحه ره بهر بدينه
 دمي تو روحي شيرين چاوه كې مهنت مسيحه
 له شو نې روت دمه ناليم له ساپه ي گهر دن و زولافت
 گولستان بي صداي بولبول نيه كهر صبحه كهر شامه
 به تانا زولف و دوي كرده (وهفاني) پي كه نې بهسني
 شه كره هر لرز و غنبر هاو سر و گول باغي بالامه

دلی پر ایشی من بو په وه ها خویندای گریانه
 هموو سینه هم وه کوو شانه کجیگا نیښی موزگانه
 به زاري پیم کوت آخر بهردمباری نابه کي فهرموي
 دوساده ی به کوژت یاران که روژی بهرده بارانه
 به لا گهرداني نو من نهی بنفازم خالی روخسارت
 خایلی آندشي نه سروده خطی پایي ریجانه
 که تو سلطانې حسنی بو بهدار نه برو نه ره ریت دا
 له بهر جات که هیله وو مالی کمبای کرده بوتخانه
 طبیعي بهر بهان بی هووده نا کي دلنه وازي من
 وه کوو نو خو هم ده زانم نه به خوا روژی گریانه
 دلی حالت له بهیل دیده سوژی دل چیه قوربان
 له دوری نو بلیم چي حالی من خنکان و سوونانه
 نه من لهو شاره کوژدایي خه دهنگي نازه نیښیم
 فهرهنگی طایفه کافر دله ظاهر مملانه
 به هیچ لایه کی ناویرم که نیښیمکت بېم قوربان
 دلی خو هر له من رووي داوه حالی شمعو به روانه
 ده خیل نهی محرمې دهردي (وه پایي) خزمه تدبیری
 کهوا ناچاره جاری نای خو کوژانم آسانه

دور له تو بو و زولنه دل حقیقه که پر دهر دو نه مه
 بو هنری خوي هموو کس وا به شین و مانه مه

خالی هر چاهی زنده خدانت چ شیرینه و دل
 هیندوبسکه تهنه یی جو باری آوی زه زمره
 زولفه کت گرمی بیاضی گردنت سوو تاندی
 خوینی به روانه بدهستهی شو له هر نه سنوئی شامه
 عشرت و عیشی زه مات ختمه له هر ماجی دومت
 هر سلجانه نهوی دوستی بگا بهو خاتمه
 ساعدی امدادی به نجهی دا به فتنی دل کوئی
 صرف شکنی قوئی کورجنانه فوجی پیماجه مه

. . . . . آ تهنه یی و محرمه

من دلم بو ماجیکی جای به زلفی دا کوئی
 نهی به شیانم (ده فانی) مهسته مه دای به رمه

نهی حنی ازل دا نفسی خوئی به به و به به
 آوینه یی رووی خوئی نه دلی من مه شکینه
 کوئومه شک نجهی هری زولنت به نه های رووت
 باریم که نه کی جورم به نه سمائی خه زینه
 عالم هه موو ده فکینه له بهر هکی جانت
 هر دهنگه به دهنگیکه هزار دهنگ نوینه
 چونکه سبی دهوله تی خندی گونه باران
 نه دیده هه نا هه ی به کری خوین برزینه

چونکه شرفي قربې بقا وا له فنا دا
 نه بدل ووه تا زبند ووه بي خوټ بمړينه
 سوواوه ددروونم ووه نساې باېي به هاري
 زبند ووم کوه بونډيکي له خونچهي ده مي پيښه
 واپره به دامن و خه باېي به خه يدا
 نه ختي له گوټ و سونډول و نه سرن پوه شينه
 ممکن نيه له و چاوه نجاتي دلي زارم
 نهو مورخه پرېنداره گرفتاري شه هينه
 عيني کرم و مرحنه هار چي بهرمووي
 لطفت نيه جاري به جوړم بدوښه
 دمهکوت به خه تا قوت دلي خوټ نادمه جات
 ناهاني که مهي فصلي به هار توبه شکينه
 خوي داووته زولفت له دوو لا گوشه يي به پروت
 ميزان که د لان هينده ده با سروجي شه هينه
 بهرموويه (ودهاني) به دلي نوپه وصال
 قوربان هار نه نوئي دل وده روحش بستينه

نهو زولفته دوو ناپه چ ته له سمېکه چ دامه
 سوواوه نهوي پوخته بهو عنبره خامه
 دل کوته ساري زولافي له بهر جذبه يي خالي
 وحشي صبي دانده به وا به سته يي دامه

دهنم بـگري تو^۶ که به جاميـکي صـبوحی
 بهو چاره نه گهر بادشهی شامه گه دامه
 شهیدانی من غمزه بی نه و جاوه به باعث
 سهره سستی من جمله له بهر نشه یی جامه
 له و زولفه بـلاره و صـفی موزگانه ده لرزم
 معلومه که شهو له شکري بهر گشته به سامه
 بو ماهی دم و کونله له نیدو بهرچی خاوی
 له و ظلمته بو^۷ آوی به قا نووری چرامه
 حریکه ده ناظم به دل نهو قه دگوله نه بـکوت
 شهو بولـبوله آخر به نه مای مېهر و وه قامه
 بو گوشتن نه تو^۸ دست مه ده خه نجه ر له (وه قانی)
 بهر خونچه گوله ی وهك دمه بهك خنده نه مامه

دلی دیوانه له سهر زولف له عالم بهر به
 قمت ده مایي نیبه له و داوه که به سته ی بهر به
 بی وه قا گهر تو^۹ ده شـمـکـوژی به مېهـم وده سه بر
 دانه لین عاشق بی مېهـرو وه قا سهر سهر به
 تا له بی تو^{۱۰} له گونلی بی . . . . .
 بو^{۱۱} چ ده لین ایدي صفر بهر بهر بی و بی بهر به
 . . . . .
 غمزه دهرمانیه به یکانی موزه نه شنه ریه

پويڻه سوونام و هم عاشقي بهد نام شهمن
 دله کم غه مزه دي غه مزه و نازي به ربه
 روو به نه پروته دلم پويجي دل آزاره موته
 اهلي قبله عجب را رهوشي کافريه
 مهر وه کوئاري (وه نالي) که له کوئاري جمال
 خنده گول گول به ربه هم گوله هم گول به ربه

دل ده نالي دم به دم سوونامي ناوی فرسته
 بولبوله پيروي گول پر درد و داخ و حسرت
 چلو پر آو سينه پر آور دل به دولبه چاره ري
 نه بخودا دردي جودايي جهند گران و زحمت
 روح له سر ليو چاره رستم نهی تجلای نوري طور
 هينده جاريك خوت به دل بلوينه مهرم حسرت
 وه مزه غزه ي پهك نيگهات قلبي کونگون کردوم
 بوومه جيی دستريزي توورکان پوي به جهارم له تله ته
 داغداري نه لني بالات با له رووت محروم نه بي
 من کفيلي وصلي جنت مهر جي اهلي وحدت
 روو شادمان فوجي دلالت
 قوت له دوزخ دا ابدن بن جنتين نه او منته
 چاوی يارم هکوشمي جذبه ي به ناز هيناميه در
 مهد که بيمار و نه خوش يم پي که نسبي شه ربه ته

فـت چـه دـرگـاي وا نـيـه عـالی بـه شـرطـي بـسـجـمـهـوه
 با هـزار جـرم و خـه تـام بي يار له سـهـر روي رحـمـتـه
 با حـجـا بـيـکـم نـه مـيـني لـاده تـاري زولـفـه کـان
 تـا بـه کـي دـل نـامـرادي و حـدـتـه لـو کـثـرنـه
 گـول بـه دـم بـاي صـباوه بي کـني خـوشـبو و جـهـان
 يا له تـا تـيـري هـه نـامـهـم عـطـري بـرقي خـه نـده تـه
 چـاره کـات هـر چـه نـده خـت هـات و بـه مـن روي نـه کـرد
 آري آري مـردم و نـه و کـيـه هـر دـوون هـمـتـه
 مـن بـه ريشـام له بـه زولـفـت بـه روي دا کـوتـوم
 زولـفـو روي تو^ سـونـبول و گـول يا کـنـور و ظـلـتـه
 تـه و بـوتـي هـودا سـهـري مـردم بـه زولـفي تي مـثال
 جـاو غـزال با لا نـيـهـال تـه بـرو^ هـيـلال و گـول خـه تـه
 تـه و گـولـي شـهـيدا دلي مـردوم بـه لـيـوي شـه کـرين
 عـنـبرين بو^ تـه سـتـهـرين مـو لـاله روي مـهـه جـهـتـه
 بو^ روي تو^ روي بـه تـه بـرو و کـمـوزت دـهـتـه و دوعـام
 تـهـي چـراي عـهـرا بي اـهـلي قـبـله روي رحـمـتـه
 بو^ جـالي تو^ و کـو بـه رـوانه سـهـر گـهـوداني تو^
 تـهـي چـراي اـسـلام و کـافـر و مـخـتي مـهـردی و مـرودـه
 مـردم و تـه مـزاني تـه و آوـرهـي مـني سـوونـاند چـه بـو
 حـاصـلي صـبر و سـلـوک . . . . .

مردم و هدر گیز نه مېمه قېـلـېـ نـاـقـي پروت
آخر نهی قېـلـېـ مرادان تابه کي مېم ازیغه
یار نه وایي وصالی زووی ده گهل نو کرده
جنتی داوه به روح نامرد (وه فای) فسر صنه

نهی به با تیک مده نو پهرجهم و کاکوئی گوله
زولفی داو دانه به خالی موزدهشی تیرنی دله
وامی دام نه بوو هدر گیز به فزون دل بوه خوین
گوله سه ر مهنه غه زالبکه عجب وحش و نه
چ به مېم نوخته که وای بوته نیشانهی دمی تو
نوختهی هېچه که چي نه مکنه یی سه د اهل دله
دهی خنده و قه ما چي دمی هدرزانه به رووح
دم و خندهی نو قلستانه قه ی نه و نو قـله
وهره بنسواره دلم نهی گوله بو زاری کوت
بولبوله ای که چ حمزینه چ له گریات به کـوله
قت به دل یاری (وه فای) نه بوو حیرانم نه من
دل که معلومه به که به س گله یی بو چ دوو دله

به ما چي گیان ده به خشی نهی مسبحای عصر بیستومه
نه وای من عاشقی روونم ده خیل دل زار و مظلومه
اشاره کرده زولفت روو به نه بروو چیه فهرمووی
به قېـلـه م نو مسلمان که زه نکي زاده یی روومه

دلم طافلی ده بوستان غمه واهه بهر غمزه
 هه آ که تیره باران آخر نه مظلومه معصومه
 له بهر تاقی بروئت گریانی دل بوٚ زولفه یا بوٚ دم
 عجب ماوم ده دین شه روٚ به مردومه
 له سري حکمتی زادت که توخته یی جمدولی روحه
 عجب ماوم چ نیکنسیکه نه موجوده نه معدومه
 سیه روٚ و نه خوٚنی توٚم کونم آشفته بوٚ به یی
 به داوی طره وایه چي له رووي دوو چاوی جادومه
 (وه قايي) واه کول ده گری به دل بوٚ کول دنا لپی
 به سده غلغل دل بولبول له باغي قبله محرومه

تابه نا نه روٚ و نه توٚ زولفت به روو دا خسته وه
 من له سایه یی زولف و رووي توٚ روٚ زی رونا کم شه وه
 دا بزانی خست له ده وری عارضی هات و کـوتی
 قهت نه بینراوه شه و روٚ نوور و ظلت پیسه وه
 دل له سهر تاقی بروئی خوي خسته داوی زولفی خلو
 قبله کم گوٚ راوه بوٚ به بیم به داوی کفر وه
 روحی شیرین به جاوان دا به زاری ده مـکوژی
 قهت نه لی یی آخر نه وه فـرهاده یا خوٚ خـسره وه
 چونکه دل عاشق به نه بروئی بوٚ به داوی زولف و لیو
 حقیقه زنجیری بسکا دیوانه یی ماهی نه وه

من ودها زوومستی مهی نابم بیه نشئی جاوه کت
 مهوگی من ساقی له گیل نهو جامه ایوت بیینه وه
 تو^ (وه فاییت) کوشتوه شهسبایی کونلی سوورقه
 روژ که گیرایی نیشانهی قذلی مظلومان نه وه

. . . . .
 . . . . .

سهره یا شماله یا خو^ هه هه هه یا ناره وهن
 یا چناره یا که تو بای قامه تی دله اریه
 نوخته یی آ بانی قورآن یا نه هه بیه دووی خطی تو^
 یا سهوادی عیسه یا خو^ خالی سهر رو خساریه
 بی قه و وه ختی تبسم سهد هه زارانی ده کوشت
 یا نه غلامان یا بهر بی یا حوره یا گونزاریه
 مات و حیرانم که بوچ نه سرو^ دهی هیفا نه مه
 یا نه تانه پری فوغامه یا نه وعده ی پاریه
 زه خبی نا - ووره قه رارگه یا نه ایشی خه نجیه ره
 یا خه دنگی جودی بیجارت له جهر کم کاریه
 دهنگی قورقوی قورمیه یا خو^ سه لایی شیوه نه
 ده ننگ و نهغه ی بولبوله یا ناله نالی تاریه

سروو يا عذر عذر يا ناز نيهالي چه نه
يا نهو گونبوني بالاي گوني گوناري منه

عاشقي زولفي روخي سر ساري ياريكم تمن
چاوي بپاره گولي زاره قه دي ناره و نه

قه دي سروو بهري هياوه كه ميوه كهي وي
ناري مه مگانه گوني گوليه سيوي زه قه نه

له مه واي باخي گولاني كه ده نازي حقه به
گولي من گول دمه گول چه بگانه گول پيره نه نه

دل كه كوشته ي روخيه به سيني زولفي ده كري
شوي هجرانه ده لي ناله ي مورغي چه نه نه

مشمكي من چونكه له سر چاوه ي دل ديته ده ري
ره نكي گولناريه سرواړه له لي به نه نه

زولفي له رزاني له بهر چاوي به دم ياي وه زان
مشكي تهر عنبري تهر چه تري غزالي خونه نه

دل و ديسنه له به هاي حاجي ده ي داوه ده لي
له (وه فاني) مه گرت عاشق و شباوي منه

له سر روو كاذبه ي زولفت وه لايه

كه صادق بي طلوع آفتابه

دل و دين هر چي جو قوربان به بو تو^۷

مه تا كه ي ايدي نه و ناز و عتابه

بـلا بهو روژه نـیلو و فـهر نه سووتی
 به مهرگی من ساری زولفت و ولا به
 له عـکـسي عارضـت فـرمـيـدـي چاوم
 گولادي رووته هم خویندای نابۀ
 وهره بـنـوینـه خوٚت بـمـکـوژـه قوربان
 به دبـلـبـك کـوشتـني عاشق صوابه
 وهره بـنـوارـه به زمي عالمی دل
 چـخـوش دهوریـکـه هوشیاري خهرا به
 نه گهر چی ناله به هر شوق و ذوقه
 نه گهر چي گریه به عیـني صوابه
 به نالـيـني دلی سوتاي عاشق
 همـوو هر لـغـه يـي چـه نـمـک و رو به
 به جاوي گروي تو و روخساری ساقی
 همـوو هر شـامـد و شـمع و شـهـرا به
 کوتم با قیمتی و صـلم به دل بي
 به ماجـيـکـش له زلری خوٚت حـسـابه
 که چي فـهـرمـوي دلـت نه شـکی (و فـاي)
 مـهـوا سـودا به زهـريـکـش حـسـابه

روزی طرب و وهختي گول و فصلی به هاره
 ياران گوله کم کوا که دمي بوٚس و ک ناره

کونړای اړم - وره نې فلجان قهدي طوبا
 گونډه ی چلېدنه و رووی گول و بای چلنه
 بنواړه له نیو حلقه ی زولني سړی کونډه ی
 دوو روژي دوه خشانه له نیو دوو شوي تاره
 هر لحظه که دی پي ده کني حقه بگرېښم
 پشکونډی گول مایه ی بارانی به هره
 بوچي نه گړم کونډه ی سده تیری خه دهنم
 من ناک و فیطای حبشي زاده مه زاره
 بهو زولف و موژه مه مکوژه هر دم به جهاني
 جاری له ته ناسم مه ده جاری له قه ناره
 بهو قامه ته حیراني شکونډه ی قه دو بالام
 قه د ناره و نه باخي گولان باري مه ناره
 سووتاوم و شیواوم و مه ودایي و مه سم
 بهو عارضه بهو په رجه بهو چاره خوماره
 گرلده سته نیکه مه سته ددهن پوسنه کول نه ندام
 زولني که هموو داوي دلی عاشقي زاره
 نه و قامه ته بهو دوو دم و بهو زولف و ننداره
 هر عطره به تا هر گول و ناره نجه به ناره
 پرسم چیه ته بخاله له هر نه و له به فرموي
 چي ماچي (وه فاني) نه و نیشانه یي پاره
 ۱ تېمېسک.

منځي نالېنم له شوټي گهر دږ و رووي خوت مه که
 بولبولي صبحي به هار بي شين و و اوډلا نيه
 دل که به منهي زولني نيسو ليوانه محروبي مه که
 بي شه کهر نه و طوطيه نازي که هيندوستانيه
 با فريدي من نه دا واعظ به گوټاري ارم
 عاشقي رووي تو به هوايي جنت لالا و نيه
 کهر مه و و عالم بلبل مجنوني نادم دم ده ليم
 هر دوو عالم قيسه تي بداري کي له پلا نيه
 کا به ناز گاهي به غمزه مه مده به ر تبدي پروت
 کوشني عاشق به هيچ ديدني کوربان چا نيه
 داد له دست حوسنت که زولفت نايه بي نالهي دلان
 آري آري دازمي شاهانه بي غه و غا نيه
 سه هزار دل پيکني وه که گول به دم بايي به هشت
 يا هه نامه ي گيان نزي گوټاري غوټي نانيه
 جانوشيني حضرتي غوث مه ي خلافت قطبي من
 فرعي طاهي اصلي ياسين نه و گولي که بلانديه
 ره و ته ني جاوي قلوبې عارفه عکسي دلي
 کيوې طوره مظهری نوره کلي سبحانیه
 جت له و صلي زولني من فريدي (و داني) ها دم
 طالبې عيش ابد به عمري دونيا نانيه

چاوه پري غوينده و ده گريم قېله کم په پيدا نيه
 نوري چاوم روږپوه يا دېده کم بيسنا نيه
 وهك نه يستان آوړم بهر پوه ددروني دهمبه دم
 دل كه ههروهك نه ي ده تالي دهمبه دم بي جا نيه
 ښه چرا لظيك مدارا تير بېيم رهنك و روت
 وهر نه به روانه غريبات گيان و دل به روانه
 يو زندياري مقيمت عربيكه ده گريم زوږ و شهو
 نا به كي كه وهه زندياري چاوه كم دهر يا نيه
 چي ده كم ده گريم دسوونيم آوري دل ناسرېده وه
 چې كم آخر نووري دېده سينه كم سينه نيه
 گهر هزار جار بېمه كوښي زوځال به سوږي كيوي طور
 ښه وډله جوږي يي به كيداري وهك موسي نيه
 هات و رووي دا گرت و دونيای كرده ناله ي عاشقان
 دانه لين نايي قيامت روږي واوه بېلا نيه
 حلقه حلقه نايي زواني خسته هه رووي نازدين
 دانه لين روږ حلقه گوته ي ماهي عاشق واهيه
 بي كني غموني كړدم زولفه كي دامي به دل
 دانه لين شه كړ فروشي ايمه خوش هودا نيه
 سه ده زار گول پي كني وهك گول به دم باني صبا
 يا هه ناسه ي كيا نه زايي عطري غوڅي ثانيه

خوځم له سر گيرا کونم نور بان پدريشاني بهسه
سويندي خوارد بهو زولفه و سلم عيني سر گهر دانده

چ نه له سمپيکه چ سپهر بيکه چ سارو بيبيکه
سهرې زولفت که دوسه چيني به سوادا بيبيکه
ناه نالي دلي سوادا زده لهو په رچه مه دا
به وه نيشانه يي ديوانه يي سوادا بيبيکه
وهره مه نواره به سووکی له نشاري قدمت
نه شيکي ديدوی نهرې من گه وهري ده ويا بيبيکه
نه ی شه گهر لب که ماري خو چيه بهو مه حکميه
که هزارې وه کوو من به ستې هه ودا بيبيکه
نيرکه غارتي دين بهر چمه شيواو په دل
هه به که آفت و فتنه ی سهرې سولا بيبيکه
کوشنه ی تبغي غمي کافيه ماجيکي ده ي
بهلی نه و دولبه ره لهو عصره مسبحا بيبيکه
مانعي نالبي (وه نالي) مه که مجنون صفته
آخر نهو غم مزده پا به ستې له بلا بيبيکه

له بهر نازي چاو بازان خوار دت و خوم نه ماوه
به تيري تير نه اندازان چيکرم جه رگم براوه
به دهردي بي دهرماني که و توومه سر گهر داني
به جوابي (لن تراني) چيکرم جه رگم براوه

نهی آویندای دولبه ری زارت گول زولفت زری
 با هه ناسم نه تنگری رووی خوټ بیدنه بهم لاره
 بهس همري من به باده روت بیدنه زولفت لاده
 دل بوټیه ناسراده بهسه و شهوه روژ گیراوه
 زولفت جیی بی قهراران روت روژی شو بیداران
 آمان نهی شای گوتاران روحیک تا روحم ماوه
 باشه بروا سحر بی باخی گولان وه بهر بی
 گهر توټ مه یلت له مه ر بی کافر اسلامي ناوه
 دهسم له نابی زولفت داوو به نلانت نه مزانی
 بوټج ده مکوزي خوټ قوربان پردی صراط نه پساوه
 له سر تاقی دوو ته بروټ مه یلی زولفت ده مکیشی
 خوټ وه خفه من کافر بم چیکم قبله گوتاره
 له بهر چاوت نه مزانی بی باخهوان گولچیم
 مه ست بووم هوټم لی نه بوو دهم بوټ روت هیناوه
 هانم به بوټ نهی خالت نووشی داوی زولفت بووم
 طیر یکی نابسه له د بووم نه مزانی دانسه و داوه
 توټ خوا دلم مه شکینه با بزائم روت وا بیدنه
 روت یا گوتی هه ناره یا شه کمره سیوی خاوه
 له سایه ی چاره کانت بوومه رهنی خه رابات
 له لای بیري مایخانه خه رقه م له گربو مه ی ناوه

هيشو هې رووي نو هره خوشې مشکل گرواوسره
 بزوت باي نه وروزی گري زولفت کمراره
 نه سره بهای مرادات کلي کورم نه مزاني
 نه عهري ناهي چينه نه بوئي زولفي خاوه
 وهختي آره دهرېژن بو کوشه نني (وه پاي)
 به گولي کولت سوبنده خو هم گهر دن شوو هې گولاده
 ته پنهاني دوو لېوانت بهندي جه رکي بساندم
 کفرت له لام ظاهره روحه له لا نه ماهه
 سلوم کرد له بدم به دليکي غه مگيلا
 به لفظيکي زور شيرين جوابي سلودي داوه
 شيت و شهيدا و محرابي ده گريم هره وه (وه پاي)
 چيکهم له دلي سهودايي به ربان ده منيان لي داوه

وه پاي له کاتي سردني بيروزه خانمي خبزاني دا نهو پېنچ
 خسته کيبي داناره نيو براو آفره تديکي ايکجار جوان و بالابه رزو
 زېر و مندو خاليکشي له نيدواني ليو روومستي دا پوه :
 هم دولبه ره وا باده به جاوان ده فروشي
 هره وا به تبسم له بي خندان ده فروشي
 هره غه مزه که چاوي به شه هيدان ده فروشي
 بو شه د و شه کر حقه ي مسر جان ده فروشي
 چي زاده هره و دل و ايمان ده فروشي

يافتوټی له بې له لې که وا قوونې رهوانه
 روو باغي گونل و دمهگونل قند سړوی رهوانه
 موزگانی که چي مائلی حد قافله گیانه
 تا بی نه کفې زولنی نه دا بهر دهې شانه
 نه مزانی که گونل شه که ر و مهرجان دفروشی
 قطره ی عرقی نانه له بهر لعلی به ده خشان
 پامشکه له گو شه ی وهره ی گونل یوه نه فشان
 زلفی دله باخو له سړی زولنه به دیشان
 خالی له بې تو زه نگیه که تو نه به ده خشان
 باخو خضره چه شمه یی چه یوان دفروشی
 تا نا که به نه زولنه و هکرو سونپولی دادا
 گولده نه ی شو بو بو به بهرگی گونل دا دا
 شو بو یی گونل نانه به دم بای صبا دا
 شیخم به مهوای زولنی دل و دینی به با دا
 وجه یی چه نه هکفره به ایمان دفروشی
 کهو مائلی ماچیکې نه تو له و دمه قنده
 بهو زوانه وهره بهر و هکرو خوټی له که نه ده
 شاهه نشه ی مصر و حبشه چي یوه به نه ده
 چاربه کی به گریانی دوی عاشقی خه نه ده
 مه لومه که گونل خه نه به باران دفروشی

جېلولوی مایې ته م ستره نشوایکې نه دایې
 ساقې ودره له م لیبوه به چاوي بده جامې
 ګوشتني به خط و خالی روځی ساروي نه مایې
 من طالبې ته یې صبا بیده به یایې
 هم لیبوه که ماچې به دل و گېبان ددښروشي
 ما دویې نه من وصلی روځ و زولف و دهم بوو
 باخي اېرم و عمری خضر جامې جسم بوو
 پېروو که جو دایم له غزاله ی حرمم بوو
 یوسی له سو مرو و صفا عینې غمسم بوو
 جام به دوو جې زه مزیې گسربان ددښروشي
 کوژدای خه دنگې موزه هېر بو دې دگری
 گويا که برینې نیبه بو ملحمې ده گری
 پېر سووخته پېروانه له دووړې شهې ده گری
 بیچاره (وږایې) له خه یې پېرجه یې ده گری
 هر مازده به دوو نیبه مېرجان ددښروشي

له باغان آمو ناښې دي ده این شاهي گولان روځې
 له پېڅانان سداي شیزدي ده این پېري موغان روځې
 ده لی یې ده وری فه لك هېرې قبر مېزاني گوړاوه
 که واګول زه ردو سو ټول ټیګچوو وهنګې نه رخوان روځې

له بهر چاوي جهات : پيسم جهان ناري بو نه مناني
 نه نوړی جاوه کاتم چوو نه خورشیدي جهان روئي
 مه نين بولبول ده ناليني کوا کول گواشه نني چو لکړه
 دل آرامي نه ما قورباڼ که آرامي دلان روئي
 سحر مه ستانه هات بولبول به شادي بو - واني کول
 که دي باغ بي گولان داغ بو به سعد ناله و فغان روئي
 به هار هات خونچه بشکوت ده ننگي بولبول سوو به سوو روئي
 ده بي حال چي بولبول به هار زوړ بي نه چوو روئي
 به ناله دل شفا م نايي دروغ بو مهرمي جه رکم
 له زه ننگي کاروان چپک دم دليلى کاروان روئي
 قيامت بو دلان هاله ما که چاوي مه ستی وه درگيرا
 مه گهر آزرده بو ساقی له به زمی مه بیکه شان روئي
 چه شين و رو چه هاوړه له نيو حلقه ي مريداندا
 مه گهر خواجهی سمرقندی له نيسو صاحب دلان روئي
 خرابو خانه باي شک چوو شو تي طالبان سعد چه بف
 چه من ويران بو نغمه ي بولبولان چوو باخه وان روئي
 له ناله ي بولبول و قومري (وه ظلي) بو په هار ده گوي
 گوليکی سهر و بالام بوو به ناراجي خهزان روئي

فوره ننگی ملتي کافر دلی نه گریجه نه رسايي
 مه لایک صورتی آهو و خه رايي ماه سبایي

پـهـرى سـيـا بـوتـي گـول پـهـرچـه مـي زنجـير گـيـوي
 شـهـكـر لـهـب نـازـهـنـيـنـي عـيـشـوه بـازي سـهـرو بـالـاي
 نـيـگـهـاري تـو نـد خـوږي سـهـر كـشي عـاشـق كـوشـي شـو^{خـي}
 گـول نـهـنـدـاي دـل آـرـامـي سـهـمـهـن رـو دـيـده شـه هـلـاي
 بـه دـو زـولـفـان رـهـسـن بـازي بـه دـو نـهـگـريـجه طـفـسـازي
 بـه دـو جـاوان سـيـحـر بـازي بـه دـو اـيـوان مـهـسـيـحـاي
 كـه مـان نـهـر و ي بـه پـوهـسـتي بـه عـيـشـوهـي نـهـر كـشي مـهـسـتي
 كـه سـهـمـي خـسـته نـيـد و شـهـسـتي نـهـما هـر پـهـك لـهـهـر لـاي
 هـلـي دا دـاي لـه جـهـر گـم خـسـتمـي قـصـدي سـهـري كـردم
 شـهـبـدي كـر بـلا مـن بـوم نـهـيـري دـهـسـتي تـهـر سـاي
 شـكـانـدي سـهـدي اـيـمان بـشـتي دـين دـهـسـتي تـهـو اـمـاي
 حـجـايـي آـبـروو تـو بـهـي (و هـفـاي) صـدـقي مـو لـاي
 دـهـخـيل نـهـي هـم جـايـسـان نـهـي رـفـيـقـان خـزـمـه نـا مـوم
 بـه هـر نـوعـي كـه وـا خـونـان دـهـزـان بـوم بـكـهـن رـاي
 هـه مـو و عـمـري عـزـيـزم صـمـري و رـدي اـنـتـظـاري بـو
 لـه بـهـد بـهـخـتي (و هـفـاي) داخـودـي نـهـو شـو^{خـه} يا نـاي

بـه يـادي تـورهـي آـرام و رـح و رـاحـه تـي جـاني
 عـجـب عـاشـق و هـمـا جـمـهـه دـهـگـهـل زـولـفـي پـهـر يـشـاني

له باني بمکوزی ده مخانه داوي زولفي شيوای
 له باني بي که آزادم بکا ده مکانه زبندهاني
 له بهزني دا مه گهر زنجيره يا زنازه يا ماره
 له نخلي قامتت آلاوه يا خو زولفي ريحاني
 به شيريني که گيان به خشي به محبوبي که دلکيشي
 نه نو هر آوي حيواني نه تو هر ماهي که نعماني
 زماني قبله ام نه بروته دهی زماري گيسووته
 به دهردي بي دهر ماوم له گهل کافر موسلاني
 به دوو کيسوي ره شماري نه گهر زنجيري داوه لی
 به دوو لعلی شه گهر باري نه گهر ميهري سلیماني
 عجب ماوم به بو سی لهو ده مه بهو گیانه به خشونت
 به اعجازت قسم آور به رسم گهر ميهرياني
 به هر چاکي به خوی زولفت له قوبه ي سيله آلاوه
 له بهر گو شهی افق نه مديوه شهو دوو ميهري تاباني
 قه ي خاكي بهري پيت شهره به بو چاوي نابينا
 هه مانه مدي به چاوی خو م به سورمه ي دیده نه مزاني
 له بهر شو راوي نه شي خو م وسوزو تاوی عشقي تو
 سهرابا طاقبت ههر وک (وه فاني) برومه برپا ني

